

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.068/2026/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a felperesi képviselő (cím36. eljáró ügyvéd felperesi képviselő neve) által képviselt **Felperes1** (Cím1) **felperesnek** – a alperesi képviselő (ügyvéd címe, aliroda és levelezési cím: ügyvéd levelezési címe eljáró ügyvéd: alperesi képviselő neve) által képviselt **Alperes1** (Cím2) **alperes** ellen munkaviszony megszüntetés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék által meghozott 33.M.70.338/2024/67. számú ítélete ellen a felperes 71. és az alperes 72. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a viszonykereset vonatkozásában megváltoztatja, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 106.416 (százhaty-ezer-négy-száz-tizenhat) forintot kártérítés jogcímén, és ezen összeg után 2024. szeptember 27. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, és ezen kereseti kérelemmel összefüggésben 317.098 (háromszáz-tizenhét-ezer-kilenc-vennyolc) forint első-, és másodfokú együttes perköltséget.

A munkaviszony jogellenes megszüntetése miatt előterjesztett elmaradt jövedelem címén járó kártérítés vonatkozásában az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot e körben új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja. A fellebbezési illeték összegét 1.316.643 (egymillió-háromszáz-tizenhat-ezer-hatszáz-negyvenhárom) forintban, a másodfokú perköltség összegét a felperes vonatkozásában 590.000 (ötszáz-kilenc-venezer) forint + áfa, az alperes vonatkozásában 1.621.084 (egymillió-hatszáz-huszonegy-ezer-nyolc-vennégy) forint + áfa összegben határozza meg.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételei számlájára – 15.000 (tizenötezer) forint eljárási illetéket és 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. augusztus 01. napjától állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperessel üzleti intelligencia elemző munkakörben, alapbére havi 850.000,- Ft, munkavégzésének helye az alperes város székhelyén volt. Felperes alapbére 2023. március 01-től 977.500,-Ft-ra, 2023. szeptember 01-től 1.017.000,- Ft-ra, 2024. május 01-től 1.078.000,- Ft-ra emelkedett.

[2] A felperes munkaszerződésének 2.2. pontja rögzítette, hogy a munkavállalót megilletik a munkáltató mindenkor hatályos belső szabályzataiban biztosított teljesítmény ösztönzők, valamint béren kívüli juttatások. A 3.1. pontja szerint a felek megállapodnak abban, hogy a munkavállaló a munkáját a munkáltató székhelyén, illetve otthoni munkavégzés (eseti távmunkavégzés) keretében az általa megjelölt munkavégzési helyen (elsősorban a lakóhelyén, tartózkodási helyén, vagy eseti jelleggel egyéb helyszínen) jogosult ellátni. A munkavállaló elfogadja, hogy az irodai munkanapok száma az éves munkanapok egyharmadát meghaladhatja. A 3.2. pontja szerint a munkavállaló elfogadja és munkaköri kötelezettségként betartja a munkáltató otthoni munkavégzésre vonatkozó mindenkor hatályos belső szabályzatát. A 3.3. pontja szerint a felek rögzítik, hogy az otthoni munkavégzés lehetőségével a munkáltató biztosítani kívánja a munkavállaló rugalmas foglalkoztatását, a munka-magánélet egyensúlyának támogatását, valamint a jelen megállapodás megkötésekor még fennálló humán járványból fakadó lehetséges megbetegedés alacsony kockázati szinten tartását. Mindezekre tekintettel a felek kijelentik, hogy az otthoni munkavégzés lehetősége mindkét fél számára kölcsönös előnyökkel jár. [...]"

[3] Az alperes otthoni munkavégzésről rendelkező szabállyal.

[4] A 2/2014. cégautó szabályzat 3.1. pontja szerint kiegészítők kizárólag a munkáltató és a lízingszervezet jóváhagyásával szerelhetők be az átvételt követően a lízingelt céges autókba. Hasonló jóváhagyási eljárás tárgyát képezik a beszerelési költségek is. A kiegészítőket csakis meghatalmazott személyzet szerelheti be. A beszerelés nem okozhat semmilyen kárt a lízingelt céges autókban.

[5] Az alperes a felperes részére a munkaviszonyának fennállása alatt autó típusa típusú céges gépkocsit biztosított, amelybe a felperes az alperes és a lízingszervezet jóváhagyása nélkül menetregisztráló kamerát szerelt be.

[6] A felperesnek munkaköri leírása nem volt, fő munkaköri feladata az alperes különböző társosztályainak munkavállalói által feladott hibajegyek, ún. ticketek elintézése volt, amelyek egy riport elkészítésére vagy hiba elhárítására vonatkoztak. Felpereshez elsősorban a logisztika területéhez tartozó ticketek intézése tartozott. A ticketek kezelésének felülete a Topdesk volt.

[7] A felperes közvetlen felettese 2023. decemberétől 2024. áprilisáig tanú4, az IT részleg igazgatója, 2024. áprilisától tanú1 BI csoportvezető volt. A felperesnek a BI csoportban munkatársa volt tanú 5 és tanú2 üzleti intelligencia elemző, valamint tanú 3 üzleti intelligencia fejlesztő. tanú 5 munkaviszonya 2024. áprilisban megszűnt, ezt követően tanú 6 junior üzleti intelligencia fejlesztő került alkalmazásra a BI csoportba, majd 2024. nyarán tanú 12 és tanú 8 került át az alperes más részlegeiről üzleti intelligencia elemző munkakörbe a BI csoportba.

[8] 2023. december 26-án tanú4 többek között felperes részére e-mailben „forráskódok” tárgyban az alábbi levelet írta: „Légyszi egyeztetsek és segítsek elkészíteni a kért riportot! A jövőben pedig meg kell oldjuk, hogy minden szükséges üzleti adat egy helyen legyen anélkül, hogy éles rendszerek adatbázisaiban kelljen turkálni. Kérlek, jelezzetek vissza, hogy sikerült-e összehozni.”

[9] 2024. április 2-án tanú4 az alábbi e-mailt írta az IT csoport csoport részére: „név 1 távozása után megbeszéltük, hogy alapvetően nincs túlóra, mivel kötetlen munkarendű szerződése van mindenkinek. Ezek alól kivétel, ha havária eset van ill. ha előre egyeztetett időpontban, tervezett munkavégzés kerül elvégzésre. Ezekre az esetekre is az volt a megállapodás, hogy egyeztetjük a túlórát vagy csúsztatás lehetőségét. Olyan nincs, hogy nem tudok róla, nem beszéltük meg és bekerül a Nexonba mint túlóra elszámolás. Ezeket mostantól nézem, és nem lesz egy ilyen sem jóváhagyva. Ha bárkinek, bármilyen kérdése van ezzel kapcsolatban, nyugodtan keressetek!”

[10] 2024. április 3-án tanú4 az alábbi e-mailt írta a felperes részére: „Mivel nem vagyok veletek napi szinten, nem látom pontosan azt, hogy ki, mivel foglalkozik és mi tölti ki a napi 8 óráját és mi nem. Ezért azt szeretném kérni, hogy tételesen dokumentáld le, hogy mivel töltöttesd a márciusi rendes munkanapjaidat és ezen felül mi okozta a rögzített túlórát, az miért nem fért bele a napi 8 órás munkavégzésbe. Ahogy elmondtam és írtam is, túlóra előre egyeztetetten lehetséges, így ez a rögzített 5 óra egyelőre nem kerül kifizetésre.”

[11] 2024. április 03-án tanú4 az informatikai részleg részére az alábbi e-mailt írta: „Az elmúlt időszakban azt tapasztaltam, hogy jópáran viszonylag rugalmasan kezelik a Home office és irodai jelenlét kérdését, tisztelet a kivételeknek. Ezért a mai naptól kezdve az elvárás az, hogy minden esetben heti két nap irodai jelenlét kötelező. Rövid hét és beiktatott ünnepnapok esetén is. Ettől három esetben lehet eltérni:

- Ügyvezetői utasítás
- Közvetlen felettséssel (vagy helyettesével) való előzetes egyeztetés és jóváhagyás (pl. irodán kívül végzendő feladatok, kiküldetés, sürgős magánügy stb.)
- Home office szabályának módosulása.

Ha bárkinek kérdése lenne a szabállyal kapcsolatban, itt találja.

Ahhoz, hogy elférjünk és ez maradéktalanul működni tudjon, mindenkinek vezetni kell a jelenleg használt táblázat neve táblát a Sharepointon, legalább egy hétre előre kitöltve.”

[12] 2024. április 9-én tanú 5 munkaviszonyának megszűnésekor tanú4 megbeszélést folytatott a felperessel, és egyrészt a felperes részére adta át tanú 5 munkaköri feladatait, másrészt közölte a felperessel, hogy ne csak bizonyos témakörökkel, hanem többfajta igénnyel, hibajeggyel foglalkozzon, és utalt arra is, hogy a felperes korábban egy igénnyel foglalkozott sokáig, elhúzta az időt, amíg a többi kolléga párhuzamosan több igénnyel is foglalkozott.

[13] 2024. április 24-én a HR osztályról név 2 kérte, hogy a BI csoport hozzon létre egy felhasználót. A felperes aznap az alábbi válasz e-mailt írta név 2 részére: „Igen, próbáljuk meg első körben létrehozni a technikai felhasználót, tesztrendszerre, api kulccsal együtt”. név 2 2024. május 08-án az alábbi levelet írta felperes részére: „Létrehoztunk egy technikai felhasználót az program neve tesztrendszerében, ha mindent jól csináltunk, azok az adatkörök lekérdezhetőségével, amelyeket kértetek”. A HR osztály tanú4nél rákérdezett, hogy miért nincs elvégezve a feladat. Ezt követően 2024. május 15-én tanú4 az alábbi e-mailt írta felperes részére: „Ezzel mi a helyzet? Sikerült haladni?” Felperes nem válaszolt tanú4nak, aki ezt jelezte tanú1nek. A felperes a csoportvezetője kérdésére úgy nyilatkozott, hogy azért nem

válaszolta meg tanú4 levelét, mert túl sok e-mailt kapott és nem vette észre. 2024. május 22-én a felperes tanú4 részére az alábbi e-mailt írta: „Rendben, elvégzett, sikeres tesztek név 3”

[14] 2023. november 17-én az alperes egy társosztályától tanú 18 az riport neve számú logisztikai riport módosítása iránti igénnyel élt a BI csoport felé. 2023. november 28-án felperes a következőket rögzítette: „Beszéltem tanú 18-cal jövőre tudjuk folytatni az év végi elfoglaltság miatt.” 2024. március 21-én a felperes az riport neve riport első változatát átadta, rögzítette, hogy tanú 13 viszi tovább a témát. 2024. április 13-án a hibajegy automatikusan lezárásra került. 2024. május 29-án felperes az riport neve számú riporttal kapcsolatban rögzítette: „új oszlop igények, aggregáltsági szint változtatás, ellenőrző oszlopok, stb.” tanú1 kérdésére felperes 2024. május 29-én úgy nyilatkozott, hogy három napja ezen a riporton dolgozik. tanú1 megnézte a rendszer 2 változáskövetési rendszerben, hogy valóban dolgozott-e a felperes a riporton, és nem talált benne módosítást. tanú1 ezzel kapcsolatban nem kérte számon a felperest, mert nem tartotta olyan jelentőségűnek ezt a kérdést.

[15] 2024. május 23-én reggel tanú 3ot arról tájékoztatták a Beszerzési Osztályról, hogy nem látnak friss adatokat a beszerzés neven, ezért ellenőrizte a beszerzés neve mappát a GIT verziókezelő rendszerben – amely a különböző állapotváltozásokról biztonsági mentést készít - és észlelte, hogy a mappa törlésre került. A GIT verziókezelő rendszer biztonsági mentései miatt tanú 3 rögtön helyre tudta állítani a mappát. A felperes a reggeli megbeszélésen nem ismerte el, hogy törölte a beszerzés neve mappát, hanem azt mondta, hogy hibás feltöltést végzett.

[16] 2024. június 20-án tanú1 Klein Brigittának az alábbi e-mailt írta: „Kérlek, küldd el bemásolva a kódot arról, amit refaktoráltál felperesnél és mutattál tegnap? Mi volt ott a feladat, röviden pár mondatban. Mi volt a megoldás és mit csináltál vele?” tanú2 2024. június 20-án kelt válasz e-mailjében közölte, hogy „a rendszer 3 volt a felperes kódja, amit használt a riport. Ennek igazából azt kellett volna mutatnia, hogy az előző negyedévhez képest milyen elmozdulások történtek a Tírekben, de hibás adatot mutatott, többek között azért, mert kártya alapján kerültek összeköttetésre az adatok az aktuális és az előző negyedévet vizsgálva, míg buying unit alapján kellett volna, így kártyacserék miatt teljesen fals adatok jöttek ki, ezen kívül nem volt átgondolt a kód. ... Egyeztetve a marketinggel, megírtam az új kódot. ...” tanú1 nem tartotta a hibát olyan jelentőségűnek, hogy azt a felperesnek jelezte volna.

[17] A felperes részére tanú1 2024. június 14-én a projekt neve összeköttetés projekt feladatot adta ki, amely annak kimutatására szolgált, melyik területről, mikor, milyen mennyiségben érkeznek hibajegyek, valamint azok elintézésének ellenőrzésére, statisztikák, kimutatások elkészítésére szolgált. A felperesnek a projekt neve összeköttetéssel kapcsolatos feladatait a 2024. június 14-től 2024. szeptember 3-ig tartó időszakban készült heti megbeszélésekről készült jegyzőkönyvek rögzítették.

[18] 2024. július 26-án tanú1 a felperes részére az alábbi emailt írta:
„Szia! ezekkel tudsz haladni, mint CR-ek (kb hasonló logika mehet majd incidensekre is):

- Írni kell a topdesk-nek in progress logika miatt
- Incidenseknél és CR-eknél ne legyen benne a 90e + felesleges incidens
- Change request rész:
 - o Operátor, bejelentő, költséghely szűrés rendszergazda, riportosok
 - o Beragadt ticketek azaz nyitott jegyek X nap felett, operátor, költséghely szerint szűrve
 - o Kör chart teljes IT-ra, hétre, hónapra, évre lebontva
 - o Line chart operátorokra, megoldott ticket db, hét, hónap, év

- o Leghosszabb megoldott ticket top 10, hét, hónap, év-re (kölség hely-re és totál IT-ra)
- o Melyik kölség helyekről jönnek be a ticketek? Stacked oszlop megjelenítés, hét, hónap, év”

[19] 2024. augusztus 16-án tanúl a felperes részére az alábbi e-mailt küldte:

„[...]

- Írni kell a topdesk-nek in progress logika miatt

- o ezt a megoldást hol látom?

- Incidenseknél és CR-eknél ne legyen benne a 90e + felesleges incidens

- o ez sikerült? nem találok incidens riportot a v2-ben

- Change request rész:

- o Operátor, bejelentő, kölség hely szűrés rendszergazda, riportosok)

· bejelentő és operátor ok, de nincsenek kölség helyek, hiányzik az IT struktúra

- o Beragadt ticketek azaz nyitott jegyek X nap felett, operátor, kölség hely szerint szűrve

· ez nincs benne

- o Kör chart teljes IT-ra, hétre, hónapra, évre lebontva

· ez hiányzik valamilyen módon

- o Line chart operátorokra, megoldott ticket db, hét, hónap, év

· ez OK!

- o Leghosszabb megoldott ticket top 10, hét, hónap, év-re (kölség hely-re és totál IT-ra)

· nincs

- o Melyik kölség helyekről jönnek be a ticketek? Stacked oszlop megjelenítés, hét, hónap, év

· nincs

szóban átbeszélnék majd ma.”

[20] 2024. augusztus 22-én 08 óra 25 perckor felperes a következő üzenetet írta tanúl részére: „Egy órára nap közben el kell mennem otthonról, 11:00 órakor nem tudnánk stand up-ot tartani?” tanúl aznap 08 óra 47 perckor az alábbi válasz üzenetet írta: „De igen.” Ezt követően 09:01 órakor az alábbi üzenetet írta: „Irodára voltál beírva ma.” Felperes 09:02-kor az alábbi válasz üzenetet írt: „Tegnap estig igen, de át kellett variálnom, állatorvos miatt.”

[21] 2024. augusztus 28. napján tanúl a BI csoportnak az alábbi üzenetet írta: „Mindenkinek leírom itt is, meg e-mailben is, csak ha esetleg valaki a szabadsága alatt is olvassa. tanú 6 új kihívások elé néz a jövőben a alperesen kívül. Sikerült elérni, hogy kívülről egy med/senior bi developert fel tudjunk venni, remélhetőleg hamarosan kimegy majd a hirdetés. Ha bármi kérdésetek van ezzel kapcsolatban, keressetek!”

[22] Felperes munkaviszonyát az alperes 2024. szeptember 9. napján kelt felmondással két hónap felmondási idővel 2024. november 10. napjával megszüntette. A felmondás az alábbi indokolást tartalmazta:

„A munkáltató megállapította, hogy Ön huzamos idő óta nem megfelelően végzi a munkaköri feladatait: az elmúlt hónapok során rendszeresen előfordult, hogy a munkája során hibákat vétett, emellett többször megtörtént, hogy a kiadott feladatot késve vagy egyáltalán nem végezte el, miközben a csúszást, illetve az elakadást nem jelezte a felettesének. Jellemző Önre továbbá, hogy nem a felettese által meghatározott prioritási sorrendet követi a munkájában, hanem önkényesen határozza meg, hogy éppen mivel foglalkozik – ezzel esetenként napokat, vagy akár heteket is eltöltve -, miközben más feladatokat elvégeztelenül hagy. Felettesei

többször is adtak visszajelzést Önnek a fenti problémákkal kapcsolatban, illetve segítséget és külön tréninget (Advanced SQL) is felajánlottak, azonban Ön a tréningen való részvételt elutasította, mondván, hogy az semmi újat nem tudna mondani Önnek. Az építő jellegű kritikára Ön rosszul reagál, a felelősségét nem ismeri el, hanem hárít és kifogásokat keres, ami azzal a következménnyel jár, hogy nem tud tanulni a korábbi hibáiból, melyek így megismétlődnek. A munkáltató azt is kifogásolja, hogy Ön nem viselkedik csapatjátékosként, a munkatársaival nem segítőkész, a közösségbe pedig nem sikerült beilleszkednie. Emiatt a többiek nem szívesen dolgoznak Önnel, és ha segítségre van szükségük, azt inkább mástól kérik.

A munkáltató az Ön munkájával és hozzáállásával kapcsolatos problémákra az alábbi konkrét példákat hozza fel:

2024. május 8-án név 2 létrehozta a technikai felhasználót a Nexonban. Május 15-én a felettese, tanú4 rákérdezett Önnél, hogy hogy halad a feladattal, de Ön a levelet egyszerűen figyelmen kívül hagyta, arra nem válaszolt, majd végül csak egy újabb hét múlva, május 22-én, a csoportvezető ismételt rákérdezése nyomán reagált.

2024. május 29-én Ön azt mondta a felettesének, hogy három napja az riport neve-es riporton dolgozik, azonban a felettese a fájlok ellenőrzésekor azt tapasztalta, hogy a rendszer 2-ekben a megelőző három napban valójában nem történt módosítás.

Az RST-99 Logisztika rendszer neve-ticket megoldásakor Ön nem a megszokott és elvárt módon járt el, ugyanis annak ellenére belekérdezett a nyers rendszerbe, hogy ezzel feleslegesen terhelte az erőforrásokat és figyelmen kívül hagyta a munkavégzésére vonatkozó utasításait. Amikor ezt a kollégája szóvá tette, Ön elutasítóan reagált és azt állította, hogy csak így lehetett a ticket-et megoldani, holott ez nem felelt meg a valóságnak.

Ön komoly szakmai hibát vétett, amikor a GIT-ről véletlenül törölte az RG_ beszerzés teljes tartalmát, amit csak annak köszönhetően lehetett visszaállítani, hogy rendelkezésre állt egy biztonsági mentés az állományról. Ez az eset azt is mutatja, hogy Ön nem hajlandó elismerni, ha valamihez nem ért, ami miatt aztán segítséget sem kér másoktól. Ez a hozzáállás óhatatlanul hibákhoz vezet.

A rendszer 3 kódot Ön hibásan és átgondolatlanul írta meg, ami miatt az azon alapuló riport rossz adatokat mutatott. A kódot aztán a kolleganőjének kellett teljesen átírnia ahhoz, hogy az megfelelően működjön.

Azon a napon, amikor tanú 5 távozott a csapatból, tanú4 leült Önnel és egyértelmű visszajelzést adott Önnek arról, hogy az addig mutatott teljesítménye nem megfelelő, és kérte, hogy változtasson a munkavégzése színvonalán. Felettese átadta Önnek a távozó kolléga feladatait, ami egy új lehetőség lehetett volna Önnek a fejlődésre. Ennek kapcsán a felettese elmondta, hogy elvárja, hogy Ön képes legyen párhuzamosan több feladaton dolgozni, sajátítsa el az új technológiákat, kezelje a napi igényeket és a hibaelhárítási feladatokat, illetve általánosságban is igyekezzon fejlődést felmutatni. Ön ezt követően látszólag magasabb aktivitást tanúsított, mert sok jegyet vett magához, később azonban kiderült, hogy ezek vagy sokáig álltak megoldatlanul, vagy megoldás nélkül lezárásra kerültek, vagy pedig más oldotta meg Ön helyett és úgy került lezárásra az adott jegy.

2024. június 14-én a felettese adott Önnek egy nagyobb projekt feladatot, a Topdesk-program 3 összekötést, ön a napi státuszok során egyszer sem említette, hogy elakadt volna a feladattal, július 19-én, amikor a felettese ellenőrizte a projekt állását – mégis az derült ki, hogy több mint egy hónap alatt szinte semmi nem készült el abból, amit a felettesével megbeszéltek. Egy héttel később a felettese ismét leült átnézni Önnel a feladat előrehaladását, majd egy részletes listát is készített önnek arról, hogy pontosan mit vár el öntől. Mindezen előzmények ellenére az Ön által augusztus 16-án leadott riport nem azt tartalmazta, ami a

kiadott utasításban szerepelt; erről Ön ismét kapott egy írásos visszajelzést. Felettese egy hét múlva, augusztus 23-án megint ellenőrizte a projektet, aminek kapcsán azt tapasztalta, hogy semmilyen előrehaladás nem történt a munkában. Ön ekkor megígérte, hogy küldeni fog egy újabb verziót, amire azonban azóta sem került sor. Annak ellenére tehát, hogy a felettese Önt minden más korábbi logisztikai feladatról levette, hogy csak ezzel a projekttel foglalkozhasson, Ön két és fél hónap alatt nem tudott érdemi eredményt produkálni az Önre delegált projektben.

A fentiekén túl Ön a munkahelyi szabályokat sem tartja tiszteletben, márciusra ugyanis Ön úgy vitt fel 5 óra túlórárt a Nexon rendszerbe, hogy azt a munkáltató nem rendelte el, továbbá Ön azt a felettesével nem egyeztette. Tette mindezt annak ellenére, hogy közvetlen felettese korábban tájékoztatta a csoportot a túlóra-elszámolás gyakorlatáról és arról a követelményről, hogy a túlmunkát a közvetlen vezető hagyja jóvá, azt vele előzetesen egyeztetni kell.

Többször előfordult továbbá az is, hogy Ön az adott napra irodai jelenlétet írt be az erre szolgáló nyilvántartásba, de mégsem jelent meg az irodában és a nyilvántartást utólag sem korrigálta. Felettese erről is adott Önnek visszajelzést – aminek hatására egy időre Ön fel is hagyott a szabálytalan gyakorlatával -, azonban augusztus 22-én ismét előfordult, hogy annak ellenére nem jelent meg az irodában, hogy előzetesen irodai munkavégzést tüntetett fel a nyilvántartásban.

Összefoglalva, Ön több esetben megsértette a Munka Törvénykönyvének a munkavállaló kötelezettségeire – utasítás teljesítése, együttműködés, elvárható szakértelemmel és gondossággal való munkavégzés stb. – vonatkozó alapvető előírásait. A munkáltató hosszabb időn keresztül tolerálta a mulasztásokat és támogató módon viszonyult Önhöz, Ön azonban a visszajelzésekből nem tudott tanulni, a munkavégzésén és a hozzáállásán nem javított, ami miatt a munkáltató úgy látja, hogy pozitív változásra a jövőben sincs kilátás. Mindezen körülményekre tekintettel a munkáltató az Ön további foglalkoztatására nem lát lehetőséget, ezért munkaviszonyának felmondással történő megszüntetése mellett döntött.”

[23] A felmondást követően a felperest tanúl kísérte el az irodába, hogy összeszedje a holmijait, valamint a számítógépéről az adatok lementésénél jelen legyen. Ezt követően a felperesnek át kellett adni tanúl részére az rendszámú autó típusa típusú céges gépjárművét, amiről átadás-átvételi jegyzőkönyv nem készült. A felperes az átadás előtt kivette az általa korábban beszerelt menetrögzítő kamerát, azonban az ahhoz tartozó, a jármű belső burkolata alatt elvezetett vezetéket nem szerelte ki. tanúl ezt követően tanú 7-nek, az IT részlegen dolgozó informatikusnak adta át a gépjárművet, aki 2024. szeptember 09-én 15 óra 10 perckor tanú9 üzemeltetési koordinátor és flotta manager részére adta át a cégautót, amelyről átadás-átvételi jegyzőkönyv készült. tanú9 a jegyzőkönyvben a cégautó következő sérüléseit sorolta föl: kívül és belül alapos tisztítást igényel, ismeretlen eredetű vezetékek elvezetve a burkolatban.

[24] tanú9 2024. szeptember 09. napján 16 óra 58 perckor a felperes cégautó leadásával kapcsolatban az alábbi e-mailt írta név 6 részére:

„A mai napon megkaptam felperes autójának (rendszám) a kulcsát és papírjait az IT-tól. Csatoltan küldöm az átadás-átvételi jegyzőkönyvet.

Az alábbiakat szeretném megosztani azzal kapcsolatban, amit az átvételkor tapasztaltam, és amik várhatóan extra költséget fognak jelenteni:

- az autó kívül is, de főleg belül alapos tisztítást igényel.

- az autó belső terében ismeretlen eredetű vezetékek lógnak a csomagterétől egészen a vezetőülésig, a burkolat több helyen meg lett bontva, az „A” oszlopnál „lóg”. Feltételezhetően valamilyen utólagosan beszerelt eszköz szakszerűtlen beszerelésének a nyomai. Csatoltan küldöm az erről készült fotókat.

Mielőtt az autót új Kolléga részére kiadnánk, ezt mindenképpen át kell nézetnünk és a hibákat javíttatni.”

[25] 2024. szeptember 26. napján a cég neve az rendszámú céges gépjármű javításával összefüggésben proforma számlát állított ki az alperes részére 83.792,- Ft + áfa, összesen 106.416,- Ft összegben. A számla az alábbi tételeket tartalmazta: VHK/vezetett funkció 13.970,- Ft, borítás (A oszlop) ki- és beszerelés 5.548,- Ft, menetrögzítő kameravezeték kiserelés 13.970,- Ft, csomagter borítás (oldalsó) hátsó ki- és beszerelés 41.910,- Ft, hátsó lámpa ki- és beszerelés 8.382,- Ft, kis- és segédanyag 2.933,- Ft, hulladékkezelési díj 506,- Ft, A oszlop borítás 19.154,- Ft.

[26] 2024. november 25-én tanú 6 helyére új munkavállaló, tanú 11 került felvételle BI fejlesztő munkakörben. A felperes helyére 2025. januárjától alkalmazott az alperes új munkavállalót, név 7-et

[27] Felperes 2024. november 11-től 2025. február 8. napjáig napi 8.893,33- Ft álláskereső járadékban részesült, 2025. április 15-től létesített új munkaviszonyt havi 1.050.000,- Ft alapbérrel és évi 700.000,- Ft cafetéria juttatással.

Kereset

[28] Felperes keresetében a jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményeként elmaradt jövedelem címén 12.458.043,- Ft kártérítés és ezután 397.121,- Ft késedelmi kamat kifizetésére kérte az alperest kötelezni, amely összegből 2024. november 11-től 2026. február 3-ig havi 1.078.000,- Ft elmaradt jövedelmet, havi 121.127,- Ft üzemanyag költségterítést, céges autó lízingdíja címén havi 237.490,- Ft-ot, havi 7.500,- Ft cafetéria jutattást, valamint 13. havi juttatás címén 1,2 havi munkabért, 1.293.600,- Ft-ot igényelt. Ezen kívül sérelemdíj iránti kereseti kérelmet terjesztett elő az alperessel szemben becsület megsértése miatt 1.000.000,- Ft, jóhírnév megsértése miatt 200.000,- Ft, munkához való jog megsértése miatt 2.000.000,- Ft, magánélet nyugalmaához fűződő jog megsértése miatt 800.000,- Ft összegben és ezen összegek után 364.212,- Ft kamatot igényelt. Perköltséget igényelt az ügyvédi megbízási szerződés alapján 2.330.450,- Ft volt.

Felmondás

[29] Álláspontja szerint a felmondás jogellenes volt, mivel az indokok nem feleltek meg a valóság és okszerűség követelményének az alábbiak szerint:

[30] A felmondás bevezető részében foglaltakkal kapcsolatban vitatta, hogy a felmondást megelőző 5 hónappal a felperessel szemben az IT vezető vagy a közvetlen felettese munkavégzését érintő kritikát fogalmazott volna meg, a felperes felettese, tanú 1 2024. áprilisában érkezett a céghez és hangsúlyozta, hogy nála minden munkavállaló „tisztalappal” indul, így „az elmúlt hónapok” megfogalmazás álláspontja szerint erre az időszakra utal. Amikor egy adott projektben csúszás vagy elakadás merült fel, ezt a felperes mindig jelezte a felettesének. A felmondás bevezető részében az állítások közhelyszerűek, általános megfogalmazások, amelyekre a felmondásban konkrét példák nem szerepelnek. Nem való, hogy a felperes a felettese által meghatározott prioritási sorrendet nem követte a munkájában,

hogy önkényesen határozta meg, hogy mivel foglalkozik, ezzel esetenként napokat vagy akár heteket is eltöltött, miközben más feladatokat elvégeztelenül hagyott. Előadta, hogy a napi csoport- megbeszéléseken sor került annak átbeszélésére, hogy ki mivel foglalkozik, így a BI csoportvezető naponta tudta volna jelezni a felperes felé, ha nem a megfelelő feladattal tölti az idejét, vagy elvégeztelen feladata van. Építő jellegű kritika, illetve a munkavégzésre vonatkozó hibák jelzése hiányában az sem igaz, hogy a felperes ezekre rosszul reagált volna, vagy hárított / kifogásokat keresett volna. Nem tudott olyan esetről sem, amikor egy bizonyos típusú hiba megismétlődött volna. A felperes a munkatársakkal segítőkész volt, sosem kapott olyan visszajelzést, hogy ne dolgoztak volna vele szívesen. Előadta, hogy a BI csoportbeli kollegák azért nem kértek tőle segítséget, mert ők tanították be a felperest az önálló munkavégzésre. Az IT részleg közösségébe a felperes legfeljebb azért nem illeszkedett be, mert távol állt tőle a diszkrimináció, a kisebbségekkel és fogyatékos emberekkel történő viccelődés, az antiszemitizmus, amelyek a részleg munkavállalói között rendszeresek voltak.

[31] Az első felmondási indok álláspontja szerint nem felel meg az okszerűség követelményének, mivel rendkívül csekély jelentőségű esetre utal: a felperes a napi körülbelül 40-60 darab Outlook üzenetből egyet nem válaszolt meg rögtön, aminek semmilyen negatív következménye nem volt. Miután a felettese rákérdezett, a felperes rögtön foglalkozott az e-mail tartalmával, és az esetnek további visszhangja nem volt. Az esetet követően a felperes automatikus további levélrendezési szabályt alkalmazott, hogy ez ne fordulhasson elő, és nem is volt több ilyen eset.

[32] A második felmondási indokot sem találta okszerűnek arra hivatkozással, hogy az az állítás igaz lehet, hogy a rendszer 2-ekben a megelőző három napban valójában nem történt módosítás, ugyanis az rendszer 2-ekben annak valóban nincs nyoma, ha az riport neves riport módosításra kerül, annak az SQL tárolt eljárásokban van nyoma, a riport tartalmi része ott van egyedül. A felperes felettese egyébként nem kérte számon őt emiatt, ezért sor sem kerülhetett arra, hogy a felperes elmagyarázza, hogy riport módosítása nem kell, hogy a rendszer 2-ekben látszódjon. Vitatta, hogy valójában nem dolgozott a riporton, mivel folyamatosan dolgozott rajta és a riport módosításai a felperes által készített automatikus napi változás mentés riportból (SSRS) látszódnak is (tíz módosítás történtéig).

[33] A harmadik felmondási indokkal kapcsolatban előadta, hogy az 2. ticket neve ticket megoldásával kapcsolatban a felperes szakmai szempontból megfelelően járt el, nem létezik elvárt mód ennek a ticketnek a megoldására, a felperes nem hagyott figyelmen kívül semmilyen utasítást, mivel ezzel kapcsolatos utasítást nem is kapott.

[34] A negyedik felmondási indokkal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy nem történt szakmai hiba, hiszen a rendszer folyamatosan készíti a biztonsági mentéseket, erről szól a GIT verziókezelő platform, hogy ilyen esetekben vissza lehessen állítani a dokumentumok tartalmát. A felperes nem törölte a beszerzés neve mappát, hanem egy hibás feltöltést végzett el önhibáján kívül, ugyanis a rendszerben egy mappa struktúrát leíró fájl megsérült. Ez olyan helyzet, ami már korábban is megtörtént, és újra előállhat a jövőben is. A felperes kollegája, tanú 3 a rutin visszaállítást a felperes kérése nélkül meg is csinálta, elsőként észlelve egy kora reggeli időpontban, így semmilyen hiba vagy adatvesztés vagy ennek veszélye vagy panasz nem állt elő. tanú 3 a napi stand up megbeszélésen beszámolt róla a csapatnak, hogy észlelt egy anomáliát, a felperes pedig elmondta, hogy tegnap ezt ő is észlelte, látszólag meg is oldotta a problémát, de másoknál akkor továbbra is hiba mutatkozott a reggeli szinkronizációk után a sérült fájl miatt.

[35] Az ötödik felmondási indokkal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy nem okszerű, hogy a felperes a rendszer 3 kódot hibásan írta meg, mivel a felmondás nem tartalmaz időpontot, a felperesnek nincs tudomása arról, hogy milyen hibát kellett kijavítani és hogy esetleg ezt a kolleganője írta át, viszont a felperes által készített automatikus napi

változásmentés riport meg tudja mutatni, hogy milyen hibáról lehetett szó. Állítása szerint a felpereshez sem panasz, sem visszajelzés nem érkezett ezzel kapcsolatban és figyelmeztetést sem kapott.

[36] A felmondásban szereplő az április 09-i beszélgetésen elhangzottakkal kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy az ott leírtak nem felelnek meg a valóságnak. Előadta, hogy ezen a napon tanú⁴ behívta az irodájába és megkérte, hogy tanú 5 feladatait vegye át egymaga, valamint azt mondta, hogy a hibajegyek számában és változáskezelések tekintetében a felperes több mindent magára vesz, ezeket meg is csinálja, azt is mondta, hogy megérzése szerint a felperes bizonyos dolgokkal „elmolyol” és inkább azzal foglalkozik, ami testhezáll. Ezen esetleges problémáknak a kiküszöbölésére szolgálhattak volna a tanú¹ által bevezetett napi BI csoport megbeszélések, amelyeken ki kellett volna derülnie annak, ha valaki nem a megfelelő projekttel foglalkozik vagy túl sokáig elmolyol egy projekttel. Nem hangzott el az április 09-i beszélgetés során, hogy a felperes teljesítménye nem megfelelő, éppen ellenkezőleg, amit alátámaszt az a tény is, hogy tanú 5 valamennyi feladatát a felperes kapta meg. Álláspontja szerint a felmondásnál nem is vehető figyelembe az április 9-i megbeszélés, mivel az a felmondást időben jóval korábban, 5 hónappal azelőtt zajlott.

[37] A hatodik felmondási indokkal kapcsolatban előadta, hogy 2024. június 14-én valóban kapott egy nagyobb projekt feladatot projekt neve elnevezéssel, amelynek a lényege az volt, hogy egy dinamikusabban szűrhető vezetői riport készüljön az operátorok teljesítményéről, amely megmutatja, hogy melyik területről mikor és milyen mennyiségben érkeznek hibajegyek. Keresetében vitatta, hogy nem tájékoztatta a felettesét arról, hogy a projekt akadályokba ütközött, ezt a csoport megbeszéléseken, Teams üzenetben és a rendszer neve rendszeren keresztül is többször jelezte. Ezen kívül a Topdesk hazai és nemzetközi Helpdesk-je felé több ticketet is nyitott a projekttel kapcsolatban, ezért nem egy hónap elteltével derültek ki a projektekkel kapcsolatos elakadások a felettese számára, illetve arra is hivatkozott, hogy a projektben a Topdesk szakmai segítsége nélkül nem is lehetett továbblépni. Előadta, hogy az általa készített riport részben tartalmazta azt, ami a felettese által adott listában szerepelt, amit pedig nem tartalmazott, annak az volt az oka, hogy technikailag még nem lehetett megoldani. Erről a felperes Teams üzenetet is küldött a felettesének és ticketet is nyitott róla. Nem vitatta, hogy erről ismét kapott egy írásos visszajelzést, azonban a felperes még az aznapi megbeszélés neve megbeszélés keretében tájékoztatta az elakadások okairól a felettesét. A felmondás azon megállapítására vonatkozóan, hogy „a felettese egy hét múlva, augusztus 23-án megint ellenőrizte a projektet, aminek kapcsán azt tapasztalta, hogy semmilyen előrehaladás nem történt a munkában”, előadta, hogy a munkát technikai okokból nem lehetett folytatni, az adatfeldolgozás egyszerűen túl lassú volt, mivel hét év adataival kellett dolgozni a megcélzott két év helyett. Nem felel meg a valóságnak, hogy nem küldött újabb verziót, mivel a felmondás napján, szeptember 09-én mutatta be a program 3 riport egy újabb bővített verzióját, amely név 5 kollegájának is bemutatásra került. Az sem felel meg a valóságnak, hogy a felettese minden korábbi logisztikai feladatról levette a projekt miatt, mivel végig vitte tovább az egyéb feladatait is. Keresetében előadta, hogy a projekt valóban hosszú ideig tartott, 2024. június 14-től egészen a felmondás napjáig dolgozott azon, azonban a projekt sosem állt, a technikai lehetőségek által adott keretek között a felperes végig dolgozott a projekten, ticketeket küldött a szolgáltató Topdesk részére, jelezte a fennakadásokat mind a Topdesk, mint a felettese felé és végül szeptember 09-ére el is készült a riport bővített verziójával, amelyet be is mutatott a felettesének, tanú¹nek. Hivatkozása szerint azért csak a riport 50%-os megoldását, mert alapvetően két fajta ticket – ún. ticketek nevei – van a rendszerben, és a felperes csak az egyikkel készült el. Álláspontja szerint nem volt felrögzíthető a felperesnek, hogy a projekttel nem lehetett gyorsabban haladni, mivel ennek technikai akadálya volt, az ún. api szűrésének lehetősége nem volt megoldott, ezért a teljes 2018-tól 2024-ig terjedő időszakra vonatkozó

adatokkal kellett dolgozni, ami lelassította a riport szerkesztés folyamatát az adatok nagy mennyisége miatt. Ezt előre nem lehetett tudni, csak akkor derült ki, amikor a felperes már elkezdte a projektet és szembesült vele. Érvelése szerint a hazai és nemzetközi Helpdesk hibajegyek annak a problémának a megoldásához kellettek, ami után akár már egy hét alatt is el lehetett végezni a feladatot. Arra is hivatkozott, hogy a riport elkészülte nem volt határidőhöz kötve, és az az alperesnek nem is volt sürgős.

[38] A hetedik felmondási indokkal kapcsolatban előadta, hogy az nem okszerű, mivel egy 2024. márciusi esetre vonatkozott, és miután a felettese április 3-án e-mailben tájékoztatta róla, hogy előre nem egyeztetett túlórát nem számolhat el, a felperes azt tudomásul vette és a túlóra nem került kifizetésre részére. Ezt követően pedig mindig betartotta a túlórára vonatkozó belső szabályokat, több probléma ezzel kapcsolatban nem merült fel, azaz ez egy egyedi eset volt.

[39] A nyolcadik felmondási indokkal kapcsolatban előadta, hogy az otthoni munkavégzésre vonatkozó szabályzat előírja, hogy legalább két napot az irodában kell munkát végezniük, de azt nem írja elő, hogy melyik nap végezhetnek otthonról munkát, erről a munkavállalók maguk dönthettek. A teljes IT igazgatóság egy közös Excel táblázatban rögzítette, hogy ki, melyik nap végez home office-ban munkát, ezt a gyakorlatban nem kellett előre egyeztetni a felettessel. A felperes 2024. augusztus 22-én eredetileg szabadságon lett volna, mivel másik két kollegája nem rögzítette előzetesen a szabadságát az Excelben, felperes a felettese kérésére a saját szabadságát törölte az augusztus 21-22-i napokra. A felperes augusztus 21-én bement az irodába, majd aznap, munka után kapta meg az időpontot az állatorvoshoz másnapra, augusztus 22-re munkaidő vége utánra. Előadta, hogy ahhoz, hogy a nagytestű kutyával időben odaérjen a rendelőbe, szükséges volt olyan időben elindulni otthonról, hogy praktikusabb volt aznap home office-ban dolgoznia. Erre a napra eredetileg nem írta be a home office-t a táblázatba, mivel az orvosi vizsgálatot szabadsága alatt kívánta elvégezni, azonban álláspontja szerint ennek semmilyen jelentősége nem volt, mivel a munkáját augusztus 22-én is elvégezte és betartotta a home office szabályzatot is. Arra is hivatkozott, hogy máskor is előfordult más munkavállalóval az, hogy az Excel tábla nem volt teljesen aktuálisan vezetve valamilyen módosítás miatt, valamint utalt arra is, hogy emiatt semmilyen figyelmeztetést nem kapott.

[40] Keresetében arra is hivatkozott, hogy a felmondási indokok jelentősége csekély, mert az alperes működésében fennakadást, hátrányt, kárt nem okoztak. A magatartása továbbá nem jelentett semmilyen belső szabályzat, utasítás vagy munkaköri kötelezettség megszegését, a szakmai normákat vagy programozói sztemderdeket sem sértette meg. Álláspontja szerint a felmondásban felsorolt összes indok együttesen értékelése esetén sem érné el azt a szintet, amely a joggyakorlat alapján megalapozná a felmondást. A felmondási indokok egy-egy elszigetelt esetet említenek, amelyek bármikor, bármelyik munkavállalóval előfordulhatnak. Álláspontja szerint a felmondásban szereplő indokokra felmondást alapítani aránytalan munkáltatói intézkedés.

Joggal való visszaélés

[41] Hivatkozott arra, hogy a felmondás a munka törvénykönyvéről szóló 2012.évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 7. § szerinti joggal való visszaélés tilalmába ütközött, mivel a felmondás valódi indoka az volt, hogy a felperes helyére új munkavállalót vehessen fel az alperes. Ezt támasztja alá álláspontja szerint a felettese által 2024. augusztus 28-án írt e-mail

is. Emellett véleménye szerint a felmondással az alperes a Mt. 6. § (1) bekezdése szerint jóhiszeműség és tisztesség követelményének, az Mt. 6. § (2) bekezdése szerinti együttműködési kötelezettségének, valamint az Mt. 6. § (4) bekezdéséből eredő tájékoztatási kötelezettségének megsértésével járt el, mivel nem figyelmeztette a felperest a hiányosságokra vagy a mulasztásokra a felmondás előtt, így lehetőséget sem adott a felperesnek, hogy javítson az esetleges hibáin, kivéve a 8. esetet, amely 6 hónappal a felmondás előtt történt és nem is fordult elő többször.

[42] A felperes az elmaradt jövedelem iránti kereseti kérelméből levonta a 2024. november 14-től 2025. február 08-ig folyósított napi 8.893,33,- Ft álláskeresői járadék összegét összesen 800.399,7,- Ft-ot, valamint 2025. április 15-től az új munkaviszonyából származó havi 1.050.000,- Ft munkabért.

Üzemanyagtérítés

[43] A jogellenes munkaviszony megszüntetéssel összefüggésben a gépjármű-lízingdíj iránti kereseti kérelmét arra alapította, hogy a felperes részére az alperes a munkaviszonya fennállása alatt céges autót biztosította, amelyet jogosult volt magáncélra is használni, így megspórolta egy személygépkocsi beruházásának és fenntartásának költségeit. Előadta, hogy jelenleg a piacon havi 187.000,- Ft + áfa összegért érhető el egy automata kombi autó típusa, mint lízingelt személygépkocsi, amelyet a felperes a munkaviszonya fennállása alatt használt. Az üzemanyagtérítés iránti kártérítési keresetét arra alapította, hogy a felperes részére az alperes a munkaviszonya fennállása alatt az üzemanyagköltsége teljes mértékben megtérítette a magánhasználatot is beleértve.

Sérelemdíj

[44] A sérelemdíj iránti kereseti kérelme körében előadta, hogy a felperes becsületét sértette maga a felmondás indokolása, amely valótlan és a felperes számára sértő állításokat fogalmaz meg, például, hogy huzamos idő óta nem megfelelően végzi a munkaköri feladatait, önkényesen határozza meg, hogy éppen mivel foglalkozik, a felelősségét nem ismeri el, hanem hárít és kifogásokat keres, a visszajelzésekből nem tudott tanulni, a munkavégzésén, hozzáállásán nem javított. Arra is hivatkozott, hogy a felperes társadalmi megítélését is hátrányosan befolyásolja az, hogy a munkahelyéről kirúgták, méghozzá a munkavégzésével és a viselkedésével kapcsolatos indokok miatt, ami azt a látszatot kelti, mint ha a felperes olyan munkavállaló lenne, aki nem szorgalmas, nem visel el kritikát, nem együttműködő.

[45] Álláspontja szerint a felmondás körülményei is sértették a felperes becsületét, mivel nem volt méltányos az, hogy váratlanul, minden előzmény, például írásbeli figyelmeztetés nélkül, azonnali hatállyal, stresszhelyzetben kellett összeszednie a személyes tárgyait és haladéktalanul átadnia minden céges eszközét, ideértve például a cégautóból a gyerekek kivételét is. Ezalatt tanúl végig a felperes mellett állt, felügyelte minden mozdulatát, amely szintén megalázó és indokolatlan volt. Ugyanazt az eljárást alkalmazta a felperessel szemben az alperes, mint korábban olyan két munkavállaló esetében, akiről kiderült, hogy lopja az üzemanyagot, illetve ittasan jelent meg a munkahelyén. Felperes erre

az elbánásra nem adott okot és az alperes többi munkavállalója számára ez az eljárás arra engedhetett következtetni, hogy felperes is hasonlóan súlyos kötelezettségszegést követett el. Az alperes az Mt. 80. § szerinti azon kötelezettségének sem tett eleget, hogy a munkakör átadását biztosítsa, a céges eszközök, laptop, SIM-kártya, telefon, céges autó átadás-átvételéről sem készült jegyzőkönyv.

[46] A becsületsértés körében arra is hivatkozott, hogy a felperesnek felrótt menetreggiztő kamera nem megfelelő eltávolítása és az autóban kár okozása szintén objektíve alkalmas arra, hogy a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja, különös tekintettel arra, hogy a rongálás büntetőjogi kategória.

[47] Az alperes jóhírnév sértő tényállításaival kapcsolatban hivatkozott a felmondás valótlan és sértő azon tényállítására az 3. ticket neve kapcsán, hogy a felperes nem az elvárt módon járt el, valamint az beszerzés neve kapcsán, hogy a felperes komoly szakmai hibát vétett, illetve, hogy a felperes rosszul reagál az építő jellegű kritikára, a felelősségét nem ismeri el, a feladatokat elvégzetlenül hagyja, nem tanul a korábbi hibáiból, nem viselkedik csapatjátékosként, nem segítőkész.

[48] A sérelemdíj iránti igényét arra is alapította, hogy az alperes az Alaptörvény XII. cikke által szabályozott munkához való jogát is megsértette azzal, hogy jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát és ezáltal akadályozta a munkavégzésben, megnehezítette, hogy képzettségének és tapasztalatának megfelelő munkakörben dolgozzon. A felperes - családja egyedüli keresőjeként - mind anyagilag, mind lelkileg bizonytalan élethelyzetbe került. Álláskeresése nehezített a felmondás óta az alperes referencia levelének hiánya miatt, továbbá a per és ügyvédi költségek kockázatának felvállalása is lelki megrázkódtatás számára. A felperesen a családfenntartással járó stressz az átlagosnál magasabb, mivel a felesége azért nem tudott dolgozni, mert a lányuk tartósan beteg, önálló utazásra nem képes, speciális iskolát, teljes felügyeletet és naponta többszöri szállítást, kísérést igényel. A felperes azért is becsülte meg különösen a munkahelyét, mert az alperes irodája az iskola felé útba esett, valamint a rugalmas munkaidőbeosztás lehetővé tette, hogy feleségének a háztartási és gyermekgondozási teendőkbe be tudjon segíteni. Ennek hiányában a felperes lánya színvonalas ellátása, logisztikája veszélybe kerül. A felmondás tehát az egész család egzisztenciáját, valamint a felperes lányának életminőségét is jelentősen veszélyezteti, így a felmondásnak a felperesre és környezetére gyakorolt hatása jelentős.

[49] A munkához való jog megsértése körében arra is hivatkozott, hogy a szándékosan visszatartott vezetői visszajelzések, amelynek célja a hibák listázása és későbbi felhasználása volt a felperes ellen, sérti a munkajog alapelveit, az együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget, valamint a fokozatosság és arányosság elvének sem felelt meg az alperes azon magatartása, hogy előzetes figyelmeztetés nélkül felmondást alkalmazott.

[50] A magánélet nyugalomához fűződő személyiségi jogsértéssel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a munkaviszony megszüntetése érzelmileg megterhelő helyzetet idézett elő a felperes családjában, a káresemény negatív hatással volt a hozzátartozók, mint közvetett károsultak érzelmi életére és mindennapjaira, így a családi életben krízist idézett elő. Felperes a családi, ismeretségi körében magyarázkodásra kényszerült, főleg idős szülei, apósa és anyósa előtt kellett szégyenérzet mellett magyarázkodásra kényszerülnie. Ebben a körben hivatkozott a Kúria Pfv.21.993/2018/7. számú határozatára, amely szerint a családtagok előtti magyarázkodás olyan hátrányt jelent, amely sérelemdíj szempontjából figyelembe vehető. Ez külön bizonyítás nélkül elfogadható, köztudomású hátrány. Előadta, hogy az emberi kapcsolatai beszűkültek, szabadidős programjai megszűntek a veszélyhelyzeti családi költségvetés miatt, a felperesnek és családjának életminősége kedvezőtlenül alakult. A jogviszony megszüntetése után felperes úgy került a munkaerőpiacra, hogy anyagi és egzisztenciális biztonsága megingása miatt fokozott pszichés megterhelés alatt volt. A

felperes és hozzátartozói életében egyértelműen krízist okozott, a mindennapjaikra negatív hatást gyakorolt a családfenntartó munkahelyének ilyen módon történő elvesztése. A munkaügyi perben az igazság keresésével kapcsolatos stressz pedig fokozta a megterhelését.

[51] Előadta, hogy a felperes által elszenvedett nem vagyoni hátrány a felperes életminőségének csökkenése. Álláspontja szerint köztudomású tény, hogy a felperes életminősége csökkent azáltal, hogy mint családja egyedüli keresője munka nélkül maradt, ezzel a családja életminősége is csökkent, valamint a létbizonytalanság érzése és a családi feszültségek is nőttek. Érvelése szerint a jogsértés ténye önmagában, bizonyított hátrány nélkül is alapot ad a személyiség jogában megsértett személy sérelemdíj iránti követelésének.

Ellenkérelem

[52] Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte arra hivatkozással, hogy a felmondás indokolása valós és okszerű volt.

Felmondás

[53] A felmondás indokolásának első példájával kapcsolatban kifejtette, hogy a felperes keresetlevelében elismerte, hogy a megkeresést nem válaszolta meg, az IT igazgató által küldött e-mailt figyelmen kívül hagyta és csak ismételt rákérdezés nyomán reagált. Ebben a körben arra is hivatkozott, hogy a felperes az eredetileg 2024. április 22-ét vagy azt megelőzően érkezett feladatot csak 2024. május 22-re készítette el.

[54] A felmondás indokolásának második példájával kapcsolatban előadta, hogy az egy logisztikai riportra vonatkozik, amelyet eredetileg 2023. novemberében kért az alperes társosztálya. Amikor 2024. májusában újra előkerült a feladat, tanúl rákérdezett a 2024. május 29-i megbeszélésen, és a felperes azt válaszolta, hogy három-négy napja ezen dolgozik. Mivel a BI csoporton belül köztudomású, hogy nem létezik olyan riport, amelyen fél évet dolgozik valaki és még mindig nem végez, valamint a legtöbb riportot 3-4 nap alatt simán el lehetett végezni, így tanúl megkérte tanú 3ot, hogy nézzen utána, mennyit haladt a felperes. Ez megtörtént és kiderült, hogy a felperes a logok alapján nem végzett munkát. A felperes azon állítása, miszerint dolgozott a riporton, csak ennek nem a rendszer 2-ekben kellett volna utána nézni, hanem az SQL tárolt eljárásokban, nem helytálló, mivel a tárolt eljárásokból kiderült, hogy a riport 2024. május 29-én még nem is létezett, a szóban forgó program rész 2024. június 12-én jött létre, amelyet a rendszer 2024. június 13-án archivált. Az riport neve-es riport ezt követően sem készült el, 2024. augusztusában tanúl zárta le a riport hibajegyét.

[55] A felmondás indokolásának harmadik példájával kapcsolatban előadta, hogy tanú4 már 2023. december 23-án jelezte e-mailben a felperesnek, hogy bármilyen ticket megoldása esetén lehetőleg ne kérdezzen bele olyan rendszerbe, amely élesben fut. Ehhez képest az 2. ticket neve ticket megoldásakor a felperes belekérdezett az éles rendszerbe, ami miatt le is állhatott, fagyhatott volna a rendszer. A hibát nem is a felperes, hanem a munkatársa, tanú 3 vette észre, aki ezt a stand-up megbeszélésen jelezte tanú1nek. Végül a hibát az IT-s csapat hárította el, de a leállás becslés szerint milliós kárt okozhatott volna az alperesnek.

[56] A felmondás indokolásának negyedik példájával kapcsolatban előadta, hogy a felperes azt elismerte, mindössze azzal érvelt keresetlevelében, hogy szerinte nem történt szakmai hiba, illetve, hogy szerinte az másokkal is előfordult. Előadta, hogy ebben az esetben tanú 3 szolt tanúlnak, hogy amikor dolgozott volna a beszerzés neven, nem találta, egyik napról a másikra eltűnt az összes package (csomag). Ennek az oka az volt - mint a GIT verziókövetéses rendszer logjából kiderült számára -, hogy a felperes feltöltött egy hibás, üres fájlt, ami felülírta a korábbi verziót. Amikor tanú1 a felperesnél erre rákérdezett, a felperes először letagadta, hogy letörölte a mappát. Álláspontja szerint ez a hiba még egy átlagos felhasználóként eljáró munkavállaló esetén is hiba, a felperes esetében azonban nem jelentéktelen, az adattörlések és feltöltések elvégzésekor fokozott gondosság volt elvárta. Ellenkérelmében arra is hivatkozott, hogy hibázni lehet, de a BI csoport munkatársai nehezen tudtak felidézni olyan esetet, amikor bárki más egy teljes projektet hasonlóan törölt (eltüntetett) volna.

[57] Előadta, hogy 2024. április és júniusa között tanúlnak a felperes munkájával kapcsolatos tapasztalatai tovább gyűltek: a felpereshez érkező megkeresések gyakran lógtak a levegőben, többször előfordult, hogy már a kérelmező fordult hozzá, mint vezetőhöz, hogy a hibajegy (ticket), amit a felperesnek kellett volna elintéznie, nincs megoldva és kéri annak elintézését, illetve olyan is előfordult, hogy inkább elintézetlenül lezárta a hibajegyet. A felperesnél a BI csoport többi tagjához képest gyakrabban fordult elő csúszás, az egyszerűbb feladatokat leszámítva a felperes a feladatai 90%-ában csúszásban volt, hetekig „molyolt” a feladataival. A felperesnek a munkatársai és tanú4 is javasolta, hogy vegyen részt képzéseken, valamint tanú1 is javasolta a felperesnek (előbb az egész BI csoportnak ajánlotta, hogy naprakész maradjon a tudásuk, aztán külön a felperesnek is a hiányosságai észlelésekor), de a felperes ezt elutasította, mondván, hogy ő korábban már egy SQL biztonsági képzésen részt vett, illetve, hogy számára semmi újat nem hozna.

[58] A felmondás indokolásának ötödik példájával kapcsolatban kifejtette, hogy 2024. júniusában a marketing osztály illetékes tanú 2-höz fordult azzal a kéréssel, hogy segítsen annak megoldásában, hogy az egyik riport rossz eredményt generált az adatokból. tanú2 kijavította a kódot, ami a hibát okozta, a hibás kódot a felperes írta. Sem tanú2, sem tanú1 erről már nem szolt a felperesnek, az ügy el volt intézve nélküle is.

[59] A felmondás indokolásának hatodik példájával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a felperes is elismerte, hogy közel három hónap alatt - 2024. július 14. és szeptember 09. között - nem végzett a Topdesk-program 3 projekttel, valamint azt is elismerte, hogy közvetlen felettese többször leült vele a projektet megbeszélni. A felperes állítása szerint a Topdesk és a nagy adatmennyiség miatt nem haladt a projekttel, azt azonban nem ismerte el, hogy kezdetben magától nem jelezte, hogy elakadt, nem kért segítséget, csak akkor mondta el, amikor tanú1 rákérdezett, majd tanú1 utasítására nyitott ticketet a Topdesk helpdesk-jé felé. Arra is hivatkozott, hogy amikor jelezte a felperes azt a problémát, hogy lassú a rendszer, akkor a közvetlen felettese utasította, hogy kisebb adathalmazal dolgozzon és azzal készítse el a struktúrát, dizájnt, úgy nem lett volna lassú az adatfeldolgozás, illetve lehetett volna a mintakészítéssel haladni, de ezt az utasítást a felperes nem követte. Nem valós, hogy nem lehetett volna továbblépni, amíg a Topdeskre vártak, a projekt másik részével lehetett volna haladni, a felperes azonban nem követte ezt az utasítást, helyette újabb ticketek intézését vállalta magára és tanúlnak kellett rászólnia, hogy ne újabb ticketeket vállaljon, hanem a projekttel foglalkozzon, amire a munkaideje 90%-a rendelkezésre állt. Kifejtette, hogy a felperest a közvetlen felettese utasította 2024. július 26-án, hogy milyen feladatokkal haladjon, amelyeket semmilyen külső tényező nem hátráltatott, de felperes ezek túlnyomó hányadát - hatból ötöt - 2024. augusztus 16-ára sem végzett el. Jóllehet, a projekt valóban nem volt határidőhöz kötve, de mindenki számára érthető problémát jelentett, hogy a szinte

minden más feladatáról levett felperes egy nyár alatt nem tudott végezni a projekttel, miközben más BI csoportba tartozó kollegája egy, legfeljebb másfél hónap alatt el tudta volna végezni a feladatot. Alperes arra is hivatkozott, hogy a felperes a keresetlevelében azt is elismerte, hogy 2024. augusztus 23-ig nem haladt a projekttel, holott maga ígérte tanú4nek, hogy ezzel kész lesz. A riport 2024. szeptember 9-re sem készült el, a felperes is csak annyit állít a keresetlevelében, hogy egy újabb verziót készített el aznapra, amelyet név 5 rendszergazdának mutatott meg a folyosón a felmondás kézhezvétele előtt, de erről a felettese csak a felmondást követően értesült.

[60] A felmondás indokolásának hetedik példájával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy tanú4 2024. április 3. napján szóvá tette a felperes által 2024. márciusára felírt 5 óra túlórákat a felperesnek, amit előzetesen nem engedélyezett. A felperes akkor is és a keresetlevelében is elismerte, hogy a fenti túlórákat a felettese nem engedélyezte. Előadta, hogy a felperes állításával ellentétben a felettese nem ekkor szólt neki először erről, hanem miután tanú4 név 1től átvette a BI csoport vezetését, szóban utasította a csoport tagjait, hogy a túlórákat előzetesen egyeztessék.

[61] A felmondás indokolásának nyolcadik példájával kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy a felperes is elismerte, hogy az IT részleg belső gyakorlata szerint a munkavállalók egy közös Excel táblázatban előre rögzítették, hogy ki, melyik nap végez home office-ban munkát. Alperes a felperessel egyezően úgy nyilatkozott, hogy valóban nem kellett egyeztetni az otthoni munkavégzést, de előre kellett közölni és az Excel táblában rögzíteni kellett, erre tanú4 az IT részleg munkavállalóinak többször utasítást adott, így – nem először – a 2024. április 23-án küldött e-mailjében is. Előadta, hogy tanú4 maga is észlelte, hogy a felperes az Excel táblát nem naprakészen vezeti. Érvelése szerint a felmondás nem azt róta a felperes terhére, hogy az otthoni munkavégzést nem egyeztetette előzetesen, hanem azt, hogy többször előfordult, hogy irodai munkavégzés helyett otthoni munkavégzést választott és ezt az Excel táblázatban előre nem jelezte és utólag sem korrigálta. tanú4 is elvárta, hogy ha módosulás volt valamilyen előre nem látható körülmény miatt, akkor megfelelően felvezessék az Excelbe. Kifejtette, hogy az is utasításon alapuló gyakorlat volt a BI csoportban, hogy ha valaki az előzetesen feltüntetett irodai munkavégzés helyett otthoni munkavégzést választott, arról haladéktalanul tájékoztatta a felettesét, vagy legalább valamely munkatársát annak elkerülése érdekében, hogy a kollegák feleslegesen ne keressék az irodában. tanú4 erre szóban külön figyelmeztette a felperest. Megjegyezte, hogy a 2024. május 29-én közölt home office szabályzat 4.4.-4.6. pontja szerint az otthoni munkavégzéssel érintett munkanapokat a közvetlen felettesel egyeztetni kellett. Ellenkérelmében arra is hivatkozott, hogy felperes a felmondás közlése napján is elmulasztotta tájékoztatni felettesét arról, hogy előzetesen jelzett irodai munkavégzés helyett otthon végez munkát, ezért külön be kellett rendelni a felperest.

[62] Előadta, hogy a felperes állításával ellentétben az alperes középvezetői útján többször is figyelmeztette szóban a felperest. tanú4 két alkalommal is értékelte 2024-ben a felperes teljesítményét negatív kritikát megfogalmazva, az áprilisi értékelésükön már „utolsó esélyt” adott neki, majd tanú4 úr is többször jelezte felperesnek, hogy nem elégedett a munkájával, és kérte, hogy azzal foglalkozzon, amire ő, mint közvetlen felettese kéri. tanú4 a heti négyszer előforduló csoportmegbeszéléseken kerülte a csapattagjai kritizálását, így a kritikáit a szemtől szembeni megbeszélésen vagy más közvetlen formát választva mondta el a felperesnek.

Joggal való visszaélés

[63] Vitatta, hogy a felmondás valódi indoka az volt, hogy a felperest a munkáltató másra kívánta cserélni. Az alperes sem a felmondást megelőzően, sem azt követően nem vett fel munkavállalót a felperes munkahelyére, az 2025. januárjáig betöltetlen volt. Az alperes valóban felvett egy munkavállalót üzleti intelligenciafejlesztő munkakörben, tanú 5t pótlandó előbb tanú 6-ot, majd 2024. november 25-től egy másik munkavállalót, de nem a felperes álláshelyére.

[64] Az elmaradt jövedelem iránti kereseti kérelemre úgy nyilatkozott, hogy a felperes 13. havi munkabérre nem volt jogosult, mivel az alperesnél feltételek teljesüléséhez kötött bónusz, azaz prémium rendszer volt, ennek feltételei a 2024-es évben nem teljesültek.

Üzemanyagterítés

[65] Álláspontja szerint a cégautó lízingdíját általánymegterítésként nem lehet figyelembe venni, mivel a felperesnek a saját gépjárművének használatával összefüggésben felmerült kára csak a ténylegesen felmerült költsége lehet, figyelemmel arra is, hogy a munkába-járással járó, elhasználódás költségét az alperesre nem terhelheti. Vitatta a felperes üzemanyag költségterítés iránti követelés jogalapját, mivel a felperes elszenvedett kárként csak a ténylegesen felmerült és kifizetett üzemanyag költségét követelheti, amelyet számlával kell igazolnia, és ebből az összegből kellene levonni a munkába járás költségét, amelynek indokoltságát a felperes maga is elismerte.

[66] Álláspontja szerint a felperes munkaviszonya megszüntetését követően nem jogosult a Multipay-kártyán elhelyezett havi 7.500,- Ft bérjellegű juttatásra, mivel az alperes szabályzatának 2.1. pontja alapján a juttatás a munkavállaló munkaviszonya megszűnését megelőző teljes aktív hónap utolsó napjáig jár.

Sérelemdíj

[67] A felperes jóhírnév megsértése miatt követelt sérelemdíj iránti kereseti kérelmének elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a Kúria ítélezési gyakorlata szerint a munkaviszony- megszüntetés önmagában, többlettényállás hiányában nem valósít meg személyiségi jogsértést, önmagában még a jogellenes munkáltatói intézkedést sem keletkeztet jogalapot sérelemdíj követelésére személyiségi jogsértés megállapíthatósága nélkül (BH2020.6.185, Kúria Mfv.10.098/2023/6. számú határozata). Érvelése szerint a felmondás indokolásában leírtak egyébként valósak és a valós tények hamis színben sem kerültek feltüntetésre, így a jóhírnév megsértése fel sem merül. Arra is hivatkozott, hogy a felmondás önmagában nem nyilvános, azt az alperes nem tette nyilvánossá, a munka-szervezetében nem hirdette ki. A jóhírnév sérelmére alapított sérelemdíj iránti kereseti kérelem összecszerűséget is vitatta, érvelése szerint amennyiben megállapítható is lenne a felperes jóhírnévének sérelme, akkor sem lenne megállapítható, hogy a személyiségi jogsértéssel összefüggésben a felperes oldalán nem vagyoni hátrány keletkezett, valamint a megállapítható jogsértés tárgyi súlya sem lenne kiemelkedő, a sérelem bagatell lenne. Ebben a körben hivatkozott a BH2010.241 jogesetre, amely szerint személyiségi jogi jogsértés megállapításának nem

automatikus következménye a sérelemdíj megítélése, valamint hivatkozott a Kúria Pfv.20.954/2022/4., Pfv.20.841/2022/6. számú határozataira.

[68] Álláspontja szerint a felmondás indokolása a felperes becsületét sem sérti, mivel nem tartalmaz kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítást, és véleménye szerint az is kétséges, hogy önmagában alkalmas-e a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. Vitatta, hogy becsületsértő volt, hogy felperes a közvetlen felettese, tanúl jelenlétében, felügyeletében szedte össze személyes tárgyait és adta át a céges eszközöket. Egyrészt az alperesnek jogos gazdasági (üzleti titkok védelmére irányuló, személyes adatok megóvása iránti adatbiztonsági követelményből fakadó, szenzitív adatok megőrzésére irányuló, a céges eszközök megóvására irányuló) érdeke volt, hogy a felperest felügyelje. Másrészt az alperesnél bevett gyakorlat volt a munkaeszközök átadásához egy vagy több munkavállalót alkalmazni, ez különösen indokolt volt arra tekintettel, hogy a felperes kijelentette, hogy nem hajlandó semmit aláírni, valamint arra is tekintettel, hogy zavarodottságában szándékában állt a céges autóval eltávozni. Ellenkérelmében arra is hivatkozott, hogy a felperest nem a biztonsági szolgálat vette körül, ezért alaptalan az az érvelése, hogy az alperes eljárása azon munkavállalókkal helyezte volna látszatra egy csoportba, akiknek a munkaviszonyát azonnali hatállyal szüntette meg az alperes. Ebben a körben hivatkozott a bírói gyakorlatra, amely szerint önmagában az sem sérti a munkavállaló személyiségi jogait, hogy mozgását felügyelik, vagyoni és adatvédelmi érdekekre tekintettel (Kúria Mfv.10.211/2017/7. számú határozata). Vitatta, hogy a viszontkeresetével kapcsolatban a felperes becsületét megsértette volna, mivel az alperesi cégautóban okozott kár megtérítése iránt igényt érvényesítése nem jelent személyiségi jogsérelmet, valamint az alperes nem is állította, hogy a felperes rongálás bűncselekményét követte el, a rongálás önmagában nem is büntetőjogi kategória, azt az Mt. is alkalmazza (180. § (6) bekezdés, 172. § (1) bekezdés c) pont). A becsületsértésre alapított sérelemdíj iránti igény összecszerúségét is vitatta a jóhírnév sérelmével kapcsolatos kereseti kérelemnél már kifejtettek szerint.

[69] A felperes munkához való jogának megsértése miatt követelt sérelemdíj iránti igény jogcímét is vitatta, hivatkozva a Legfelsőbb Bíróság Mfv. I. 10.299/2011. számú határozatának II. pontjára, amely szerint a munkavállaló a munkához való alkotmányos jogának sérelmére nem hivatkozhat, ha a munkaviszonya megszüntetése nem bizonyul jogellenesnek, valamint a Kúria Pfv. 20.527/2023/5. számú határozatára, amely szerint az Alaptörvény önmagában nem lehet ilyen igény jogcíme. Érvelése szerint a munkához való jog sérelme nem vezethet sérelemdíj iránti igény megállapítására, különösen akkor nem, ha a munkaviszony megszüntetése jogszerű. Álláspontja szerint a felmondás jogellenessége esetén sem alapos a felperes sérelemdíj iránti igénye, mivel a referencialevél hiánya nem róható az alperes terhére, mert azt a felperes nem igényelte; a felperes nem akadályozta a felperest a munkavégzésben, abban, hogy a felperes a képzettségének és tapasztalatának megfelelő munkakörben dolgozzon; valamint a felperes esetlegesen később megnehezédő életkörülményei nem tényyszerűek, illetve azok a munkaviszony bármilyen más módon történő megszüntetése esetén is bekövetkeztek volna. Visszautasította, hogy az alperes nem vette figyelembe a felperes gyermekének állapotát, mivel egyrészt nem volt olyan jogszabályi kötelezettsége, hogy a felperes családi helyzetét és élethelyzetét figyelembe vegye a munkaviszony megszűnésekor, másrészt a felperes a gyermekét nem egyedül neveli.

[70] Ellenkérelmében a magánélet nyugalmanak megzavarása miatt követelt sérelemdíj iránti igény elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az alperes felmondása jogszerű volt, ezért a sérelemdíj megállapítása fogalmilag kizárt amiatt, hogy a jogszerű felmondás megzavarta a felperes magánéletének nyugalma. Ebben a körben is hivatkozott a BH2020.6.185. számú döntésre és a Kúria Mfv.10.098/2023/10. számú határozatára. Előadta, hogy a fokozott pszichés megterhelés valósága esetén nem a felperes magánéletéhez, hanem

az egészséghez fűződő jogának sérelmét jelentené, így a felperes helytelenül jelölte meg az érvényesíteni kívánt személyiségi jogot, valamint annak megítélése szakkérdés. A felperes állításainak valóságát vitatta, álláspontja szerint ezek köztudomású ténynek nem tekinthetők. A magánélet nyugalmaához fűződő személyiség jogsérelemre alapított sérelemdíj iránti igény összecszerúségét is vitatta a fentiekben már kifejtettek alapján.

Alperes viszontkeresete

[71] Alperes viszontkeresetet terjesztett elő a felperessel szemben, amelyben az Mt. 179. § alapján kártérítés címén 106.416,- Ft és ezután 2024. szeptember 27-től kamat kifizetésére kérte az alperest kötelezni, valamint perköltséget igényelt. A kártérítés iránti viszontkereseti kérelmét arra alapította, hogy a felperes részére az alperes egy lízingelt cégautót biztosított használatra, amelyet a felmondás közlése napján átadás-átvételi eljárás során visszaadott a közvetlen felettesének, tanúlnak. A felperes a kárt azzal okozta, hogy a cégautóból kitepte a tolatókamerát, mivel azt állította, hogy azt korábban maga építette be, emiatt a cégautó „A” oszlopának kárpitja sérült. Alperes IT részlegétől a cégautó papírjai és kulcsai tanú9hez, az alperes üzemeltetési koordinátor-flotta manager munkakörben dolgozó munkavállalójához kerültek, aki átvételkor megvizsgálta a cégautót, észlelte a sérülést és megállapította, hogy a cégautó javításra és tisztításra szorul és fotókat készített, majd erről e-mailt küldött az alperes több munkavállalójának. Az alperes a cégautóban a felperes által okozott kárt kijavíttatta a cég neve-vel, amely 106.416,- Ft összegről számlát küldött az alperesnek a javítás költségéről, a cégautót ki is tisztíttatta az alperes. Viszontkesetében arra is hivatkozott, hogy a felperes megsértette a Cégautó Szabályzat 3.1. pontját, mivel a cégautóban az alperes és a lízingcég tudta nélkül tolatókamerát szereltetett be, valamint az Mt. 6. § (1) bekezdésével ellentétesen nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, és nem tett eleget a 6. § (2) bekezdésében foglalt együttműködési kötelezettségének sem azzal, hogy az alperes engedélye nélkül szereltetett be tolatókamerát, sem azzal, hogy azt kitepte ahelyett, hogy jelezte volna az alperesnek legalább utólag, hogy a tolatókamera kiszerezésére szükség van, és akkor azt szakemberrel végezhetné volna el.

Felperes ellenkérelme

[72] Felperes a viszontkeresetre vonatkozó ellenkérelmében a viszontkereset elutasítását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte arra hivatkozással, hogy az Mt. 179. § (1) bekezdés alapján nem tartozik kártérítéssel, mivel a munkaviszonyból származó kötelezettségét nem szegte meg: egyrészt a menetrögzítő kamera beépítése nem volt olyan szerelési tevékenység, amely engedélyköteles lett volna, másrészt pedig felperes nem sértett kötelezettséget azzal, hogy a felmondás napján esőben, sietve, a felettese megfigyelése mellett nem távolította el a vezetékét. A felperes a cégautót nem rongálta meg, abban kárt nem okozott, az alperes döntése volt, hogy a kábelek kiszerezését egy szervizzel végezteti el, amely sokkal nagyobb költséggel jár, mintha a felperes vagy más munkavállaló végezte volna el a szakértelmet nem igénylő munkát. A felperesnek nincs tudomása arról, hogy az „A” oszlop burkolatának cseréjére miért volt szükség, azt ő az átadás előtt nem mozdította el, azon semmilyen sérülés nem volt, a burkolatot elég lett volna kipattintani, majd a kábelek

eltávolítása után visszapattintani. Az alperesnél felmerülő szervizköltség sem a menet rögzítő kamera beszerelése, sem a cégautó átadása idején nem volt előrelátható, hiszen a felperes pontosan tudta, hogy egy olyan egyszerű műveletről van szó, amely szerviz igénybevételét nem igényli, ha erre megfelelő időben rendelkezik, ezt ő maga is bármikor el tudta volna végezni. Érvelése szerint az alperes a kárenyhítési kötelezettségének sem tett eleget azáltal, hogy a vezetékek eltávolítását szervizre bízta. Ellenkérelmében arra is hivatkozott, hogy a cégautó szabályzat 3.1. pontja alapján az engedélyezettési kötelezettség nem vonatkozik olyan kiegészítőkre, felszerelésekre, amelyek behelyezését bárki maga megteheti, nem igényel szakértelmet vagy az autó bármilyen módosítását. Érvelése szerint az alperes által becsatolt fotón látható helyzet - a kihúzott kábelek - azt követően állt elő, hogy az alperes munkavállalói megpróbálták eltávolítani a kábeleket, ezért kihúzták azokat, mivel a felperes a cégautót úgy adta át, hogy a kábelek rejtve voltak, továbbá a cégautó „A” oszlopánál a kárpit burkolat sem volt kifeszítve, amikor a felperes átadta az autót, ez is annak következménye lehetett, hogy az átadást követően az alperes munkavállalói próbálták eltávolítani a kábelt. Arra is hivatkozott, hogy a cégautót tanú 7 alperesi munkavállalónak adta át, az átadás-átvételtől jegyzőkönyv nem készült, amely kizárólag az alperesnek felróható.

Az elsőfokú bíróság határozata

[73] Az elsőfokú bíróság a keresetet és a viszontkereset elutasította.

[74] A polgári perrendtartásról szóló 2016.évi CXXX. törvény (a továbbiakban:Pp.) 265. § (1) bekezdés alapján a perben az alperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy a felmondás indoka valós és okszerű volt.

[75] Az alperes 2024. szeptember 9. napján kelt felmondása tartalmazta, hogy az alperes megállapítása szerint a felperes huzamos idő óta nem megfelelően végzi a munkaköri feladatait, majd ezt követően rögzítette, hogy a felperes munkájával és hozzáállásával kapcsolatban az alábbi konkrét példákat hozza fel, ezért a bíróság a felmondásban kifejtett nyolc konkrét felmondási indok valóságát és okszerűségét vizsgálta, mivel az alperes az intézkedését ezen konkrét indokokra alapította. Erre tekintettel a bíróság a felmondásban ezen kívül szereplő további megállapításokat nem vizsgálta, így nem vizsgálta, hogy nem a felettese által meghatározott prioritási sorrendet követte a munkájában, hanem önkényesen határozta meg, hogy éppen mivel foglalkozik – ezzel esetenként napokat, vagy akár heteket is eltöltve -, miközben más feladatokat elvégeztelenül hagyott, hogy a felajánlott a tréningen való részvételt elutasította, hogy az építő jellegű kritikára rosszul reagált, hogy a felperes nem viselkedett csapatjátékosként, a munkatársaival nem volt segítőkész, a közösségbe nem sikerült beilleszkednie, emiatt a többiek nem szívesen dolgoztak a felperessel, és ha segísége volt szükségük, azt inkább mástól kérték, valamint mellőzte az erre vonatkozó alperesi bizonyítási indítványokat. Ezen kívül a felperes érvelését osztva nem vizsgálta az alperes által hivatkozott, a felmondást követően alperes tudomására jutott további indokokat, mivel az MK 95. számú állásfoglalás III. pontja alapján nincs helye olyan új felmondási okok bizonyításának, amelyek közlése a felmondásban nem történt meg.

[76] A bíróság a felmondásban szereplő nyolc felmondási indokra vonatkozóan az alábbiakat állapította meg.

[77] Az első felmondási indokkal kapcsolatban a felperes alaposan hivatkozott arra, hogy az nem okszerű, mivel a felperes egyetlen alkalommal nem válaszolt időben tanú4 azon e-mailjére, hogy hogyan halad a feladattal. Ebben a körben alaptalanul hivatkozott az alperes

az ellenkérelmében arra, hogy a felperes az eredetileg 2024. április 22-ét vagy azt megelőzően érkezett feladatot csak 2024. május 22-ére készítette el, mivel ezt a felmondás nem tartalmazta.

[78] A második, riport neve riportra vonatkozó felmondási indokkal kapcsolatban tanú1 tanú úgy nyilatkozott, hogy azért ellenőrizte, hogy mit csinált a felperes az elmúlt három napban, „mivel minden nap ugyanazokat a szavakat használva azt mondta a felperes, hogy ezen dolgozik, de én nem láttam benne produktumot, ezért utánanéztem az előző három napnak, és nem láttam, hogy dolgozott volna rajta ...” tanú1 ezen felmondási indokra vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy „nem tulajdonítottam neki olyan nagy dolgot. Amikor nem találtam nyomát a rendszer 2-ben a munkavégzésnek, efölött kicsit átsiklottam ...”.

[79] Erre tekintettel a bíróság megállapította, hogy ezen felmondási indok önmagában nem okszerű, mivel a felperes felettese sem tulajdonított neki különösebb jelentőséget. A bíróság mellőzte ezen felmondási indokra vonatkozóan az igazságügyi informatikai szakértő kirendelése iránti alperesi bizonyítási indítványt, mivel attól az ügy eltérő megítélése nem volt várható.

[80] A harmadik felmondási indokkal kapcsolatban az alperes alaptalanul hivatkozott az ellenkérelemben arra, hogy tanú4 által 2023. december 26-án a felperesnek írt e-mail tartalmazta azt a munkáltatói utasítást, hogy bármilyen ticket megoldása esetén lehetőleg ne kérdezzon bele olyan rendszerbe, amely élesben fut, mivel tanú 3 tanúvallomásával szemben tanú4, tanú2, tanú 5 tanúk vallomása alátámasztotta, hogy az e-mail egy új adattárház létrehozására vonatkozott, amely majd lehetővé teszi, hogy ne kelljen az éles rendszer adataiba belekérdezni; ez az adattárház a perbeli időszakban még nem készült el tanú4, tanú1, tanú2, tanú 3, és tanú 5 tanúvallomása alapján. A bíróság mellőzte igazságügyi informatikai szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványt, mivel a tanúvallomások alapján összességében megállapítható volt, hogy az éles rendszerbe való bekérdezés általában nem volt ajánlott az új riportok készítésénél, amely alól léteztek kivételek, és az alperes által csatolt e-mail alapján ennek technikai feltételeinek kialakítása még hátra volt, valamint tanú1 tanúvallomása alapján szóban a csoport megbeszélésen figyelmeztette erre a felperest, azaz a felettese sem találta olyan súlyú szakmai hibának, amely megalapozná a felmondást.

[81] A felperes a negyedik felmondási indokkal kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy nem törölte a beszerzés neve mappát, hanem egy hibás feltöltést végzett el önhibáján kívül, ugyanis a rendszerben egy mappa struktúrát leíró fájl megsérült, anélkül, hogy bármilyen problémát okozott volna. A bíróság ebben a körben mellőzte az igazságügyi informatikai szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványt, mivel a felperes által nem vitatottan egy hibás feltöltés eredményezte a mappa eltűnését, amely a tanúvallomások alapján nyilvánvalóan szakmai hiba volt, amelyet a felperes nem ismert el a napi stand-up megbeszélésen, és azon feltételezésre vonatkozóan, hogy előfordulhatott-e a felperes által leírt eset – hogy a mappa eltűnése egy rajta kívül álló hiba – sérült fájl eredménye – nem volt helye szakértő kirendelésének.

[82] A bíróság a rendszer 3 kód hibás megírásával kapcsolatos felmondási indokot nem találta okszerűnek, mivel a probléma felmerülésekor, 2024. júniusában erről a felettese nem is tájékoztatta a felperest, anélkül javította ki tanú2 munkatársa a kódot. Bár a tanúvallomás szerint ez egy nagyobb mulasztás volt azáltal, hogy még megbeszélésre sem érdemes kérdésnek tekintette a felettese, nem szolgálhat a felmondás okszerű indokául.

[83] A bíróság felperesnek tanú4sal folytatott 2024. április 9-i megbeszélése kapcsán a felperes és tanú4 tanúvallomása alapján megállapította, hogy a felperes felettese ekkor jelezte, hogy ne csak bizonyos témakörökkel, hanem többfajta igénnyel, hibajeggyel foglalkozzon a felperes. A felmondás a 2024. április 9-i megbeszélést követő időszakra vonatkozóan felsorolt különféle felperesi mulasztásokat a felmondás indokolása nem

részletezte a konkrét példák között, ezért a bíróság azokat nem értékelte összefoglaló indokként, valamint az alperesnek arra vonatkozó tényállításait, bizonyítási indítványait sem vette figyelembe.

[84] A projekt neve összeköttetéssel kapcsolatos felmondási indokra vonatkozóan a bíróság tanú⁴ és tanú¹ tanúvallomása, valamint a BI csoport heti megbeszéléseiről készült jegyzőkönyvek alapján megállapította, hogy a felmondás valós és okszerű indoka volt az, hogy a felperes a 2024. június 14. napján kiadott feladattal két és fél hónap alatt nem tudott érdemi eredményt elérni.

[85] A felmondás alaptalanul róta a felperes terhére, hogy a napi státuszok során egyszer sem említette, hogy elakadt volna a feladattal, ezzel ellentétesen tanú¹ tanúvallomása és a heti megbeszéléseiről készült jegyzőkönyvek alátámasztották a felperes azon állítását, hogy a projekttel kapcsolatban jelezte, hogy ha elakadás volt, amely alátámasztotta a felmondásnak a projekt során tanúsított felperesi hozzáállásra vonatkozó megállapításait. A bíróság az alperes által csatolt heti megbeszélésekről készült jegyzőkönyvek alapján azt állapította meg, hogy a feladat 2024. június 14. napján történt kiosztását követően a 2024. június 24-i megbeszéléseiről készült jegyzőkönyvben szerepel, hogy „a Topdesk-től kértünk infókat, és egyeztetésre lehetőséget, erre várunk”, a 2024. július 1-i jegyzőkönyvben pedig szerepelt, hogy „a Topdesk-től kértünk infókat – KÉSZ”. tanú¹ 2024. július 26-án kelt e-mailje tartalmazta, hogy írni kell a Topdesk-nek az ún. in progress logika miatt, a 2024. július 29-i jegyzőkönyvben pedig szerepel, hogy az operátor avg in progress számításával kapcsolatban a Topdesk felé kiment a kérdés. A 2024. augusztus 12-i jegyzőkönyvben már szerepel, hogy anyagot kaptak ezzel kapcsolatban, ennek ellenére az augusztus 26-i és szeptember 3-i jegyzőkönyvben is az szerepel, hogy az „operátor avg in progress számítása még folyamatban”, amely ellentétes a felperes azon állításával, hogy a Helpdesk segítségét követően akár már egy hét alatt is el lehetett végezni a feladatot, ebben az esetben pedig csak egy részfeladatról volt szó. tanú¹ 2024. július 26-án és augusztus 16-án kelt e-mailje és tanúvallomása alapján a bíróság megállapította, hogy a 2024. július 26-i e-mailben rögzített nyolc darab rész-feladat közül 2024. augusztus 16-ig egy részfeladat egyik részét („operátor, bejelentő, költséghely szűrés, rendszergazda, riportosok” feladattól a bejelentőre és operátorra) végezte el, valamint a „line chart [vonaldiagram] operátorokra, megoldott ticket db, hét, hónap, év”, részfeladatot végezte el, a többi rész-feladat megoldása hiányzott, azonban annak nem volt kiemelt jelentősége, hogy a felperes adott részfeladatokat határidőre elvégzett-e, hanem annak, hogy tudott-e érdemi eredményt elérni a projektben. A felperes az augusztus 16-i e-maillal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a Topdesk válasza miatt nem készült el ezekkel a feladatokkal, azonban a fentiek alapján nem ennek volt jelentősége, hanem annak, hogy a projekt feladatot 2024. június 14-én kapta meg, maga is úgy nyilatkozott, hogy amikor elkezdődött a projekt, akkor szembesült azzal a problémával, hogy ne a teljes, 2018-2024-ig terjedő időszak nagy mennyiségű adataival kelljen dolgozni, amely problémát csak a hazai és nemzetközi Topdesk helpdeskjének segítségével tudott megoldani, mégis a felmondás napjáig nem készült el a feladattal. A felperes keresetében vitatta, hogy a felettesének azon utasítása alapján el lehetett volna végezni a feladatot, hogy kisebb adathalmazmal dolgozzon, mivel a mintavételezés csak a teljes, több éves adatsor letöltése után történhetett meg, ugyanakkor arra is hivatkozott, hogy a hazai és nemzetközi Helpdesk felé küldött hibajegyek ennek a problémának a megoldásához kellettek, ami után akár már egy hét alatt is el lehetett végezni a feladatot, ezen állításával ellentétben 2024. szeptember 9-én saját elmondása szerint is csak a riport 50%-val, a két fajta ticket – ún. ticketek nevei – közül az egyikkel készült el, azonban annak indokát nem adta. tanú¹ tanúvallomása alapján a felperestől nem kapott a felmondás napján a program 3 projekttel kapcsolatos verziót, vallomása szerint a felperes mondta, hogy elkészített valamit, de akkor már az eszközöket adta le; azt nem tudták, hogy mennyire volt előrehaladott a projekt állapota, tanú⁴ tanú úgy

nyilatkozott, hogy „én nem láttam, amit a felperes csinált, mert nem készült el ezzel a projekttel. A felperes a felmondás jogellenessége körében arra is hivatkozott, hogy nem volt határidőhöz kötve a projekt befejezése, azonban a munkáltató jogszerűen dönthetett arról, hogy ha egy viszonylag hosszabb időszak - majdnem három hónap – alatt érdemi eredményt nem tudott a felperes elérni, akkor az felmondáshoz vezet. A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a felmondás azon indoka valós és okszerű volt, hogy a felperes két és fél hónap alatt nem tudott érdemi eredményt produkálni a rá delegált projektben.

[86] A felek által nem vitatottan a felperes ezen időszakban nemcsak ezzel a projekttel foglalkozott, ezért a bíróság a felmondás azon részét nem vette figyelembe, hogy a felettese minden más korábbi logisztikai feladatról levette, valamint a felperes nem is erre hivatkozott a projekt elkészülésének akadályaként, ezért annak nem volt jelentősége, hogy a felperesnek ebben az időszakban párhuzamosan mennyi feladata volt.

[87] A bíróság mellőzte ezen felmondási indokra vonatkozóan is az igazságügyi informatikai szakértő kirendelés iránti bizonyítási indítványt, mivel nem szakkérdés, hogy a felperes két és fél hónap alatt végezni tudott volna-e a feladattal, valamint annak a felmondás jogszerűsége szempontjából nem volt jelentősége, hogy más kollégák mennyi idő alatt tudtak volna a feladattal elkészülni, és annak sem, hogy a riporttal összefüggésben mennyire volt releváns egy SQL képzés.

[88] A bíróság a túlóra elszámolásával kapcsolatos felmondási indokra vonatkozóan megállapította, hogy 2024. április 3-án tanú4, a felperes felettese e-mailben jelezte, hogy túlóra csak előre egyeztetetten lehetséges, ezért a felperes által rögzített 5 túlóra nem kerül kifizetésre, így a felperes alaposan hivatkozott arra, hogy az e-mailben történt figyelmeztetést követően az a kétszeres értékelés tilalmába ütközik, hogy ugyanazon esetre az alperes felmondási indokként is hivatkozik. tanú4 tanú úgy nyilatkozott, hogy a 2024. április 9-i megbeszélésen az elhangzott tőle, hogy jön egy új vezető, tanú1, és ezek az információk nem fognak tőle az új vezetőhöz átkerülni, és azt is mondta, hogy az új vezetőnél a felperes tiszta lappal fog indulni, ezért tanú1 érkezését megelőző felperesi magatartás nem minősülhet a felmondás okszerű indokának.

[89] A bíróság a felmondás utolsó indokával kapcsolatban a felperes és tanú1 között 2024. augusztus 22-én történt üzenetváltás alapján megállapította, hogy a felperes aznapra irodai munkavégzést jelölt be az IT osztály által kötelezően vezetett Excel táblázatban, azonban állatorvosi vizsgálat miatt anélkül, hogy azt a felettesével egyeztetett volna aznap otthonról végzett munkát. Az alperes által nem vitatottan a BI csoportban az otthoni munkavégzéssel érintett napokat az alperes otthoni munkavégzésről szóló 2024. június 1. napjától hatályos szabályzatának 4.4. pontjával ellentétesen nem kellett a közvetlen felettesével egyeztetni, azonban a felperes állításával ellentétben tanú4, tanú1, tanú 3, tanú2, tanú 8 és tanú 12 tanúvallomása alapján a bíróság megállapította, hogy amennyiben az egy hétre előre kitöltött táblázattól eltérően nem jelent meg a munkavállaló irodai munkavégzésre, azt a felettesének jeleznie kellett, és módosítani kellett az Excel táblázatban. A felmondás felperes terhére a 2024. augusztus 22-i irodai munkavégzés helyetti otthoni munkavégzést róta fel, amelyet előzetesen nem egyeztetett a felettesével, és nem is dokumentált a valóságnak megfelelően, azonban a felek közötti üzenetváltásból az tűnik ki, hogy a felperes felettese engedélyezte azon kérését, hogy mivel el kellett otthonról mennie, ezért 11:00 órakor tartsanak megbeszélést, és csak megjegyezte, hogy a felperes aznap irodai munkavégzésre volt beírva, azt nem kifogásolta, ezért ezen felmondási indok nem minősül olyan súlyúnak, hogy az a felmondás okszerű indokául szolgálja.

[90] Az alperes az ellenkérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a felmondás napján is elmulasztotta a felettesét értesíteni, hogy az irodai munkavégzés helyett otthon

dolgozik, mivel ezt a felmondás indokolása nem tartalmazta, ezért azt a bíróság - a felperes álláspontját osztva - az MK95. számú állásfoglalás III. pontjára tekintettel nem vizsgálta.

[91] A bíróság mellőzte ezen felmondási indokra vonatkozóan a Sharepoint rendszergazdai naplóbejegyzések csatolása iránti felperesi bizonyítási indítványt, mivel attól az ügy eltérő megítélése nem volt várható.

[92] A bírói gyakorlat szerint több felmondási indok esetén egyetlen indok bizonyítottsága is megalapozhatja az intézkedés jogszerűségét, ha abból megállapítható, hogy a munkaviszony a továbbiakban nem tartható fenn és a munkavállaló munkájára a továbbiakban miért nincs szükség (Kúria Mfv.10.023/2025/5., Mfv.IV.10.124/2024/7.; Mfv.VIII.10074/2023/4.). Tekintettel arra, hogy a felmondási indokok közül azon indok jogszerű volt, hogy a felperes két és fél hónap alatt nem tudta elkészíteni a projekt neve projekt feladatát, és a felmondás jogszerűségét alátámasztja az a kisebb jelentőségű, önmagában nem felmondáshoz vezető, de figyelembe vehető indok, hogy a felperes az által használt hibás feltöltés miatt a GIT-ről véletlenül törölte a beszerzés neve mappa teljes tartalmát, mivel elmulasztotta az ellenőrzést, majd ezt követően nem ismerte el a hibát, erre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az alperes felmondása jogszerű volt.

[93] A bíróság mellőzte tanú 13, tanú 14, tanú 18 és tanú 15 tanúkenti kihallgatása iránti felperesi bizonyítási indítványt arra vonatkozóan, hogy az alperes más társosztályain dolgozók szívesen dolgoztak-e együtt a felperessel, hogy mennyire szívesen kértek segítséget a felperestől, valamint tanú 13 és tanú 14 tanúkat arra vonatkozóan, hogy a felperes beilleszkedett-e a munkahelyi környezetbe, mivel a fentiekben kifejtettek szerint a bíróság a felmondás ezen részét nem vizsgálta. A bíróság mellőzte tanú 18, tanú 14, tanú 15, tanú 13, tanú 21, tanú 22, tanú 16, tanú 23, tanú 24, tanú 17, tanú 20 és tanú 19 tanúkenti kihallgatása iránti alperesi bizonyítási indítványokat, mivel a fentiekben kifejtettek szerint a bíróság nem vizsgálta, hogy szívesen dolgoztak-e a felperessel, mennyire szívesen kértek tőle segítséget tőle.

[94] A bíróság mellőzte a felperesnek a Topdesk-program 3 riport operátorokra vonatkozó statisztika becsatolására vonatkozó bizonyítási indítványát azon alperesi állítás cáfolatára, hogy a felperessel szemben a BI csoport többi tagja a ticket-ek több mint 70%-át megoldja időben, mivel az nem képezte a felmondás indokát, ezért a bíróság nem vizsgálta, hogy a felperes teljesítménye elmaradt-e munkatársaitól.

[95] A bíróság a 2024. április 9-i megbeszélésre vonatkozó hangfelvétel és írásbeli kivonata, a felperes írásbeli nyilatkozata, valamint a parkolóra vonatkozó fényképfelvétel becsatolása iránti utólagos bizonyítási indítványokat a Pp. 220. § (7) bekezdése alapján figyelmen kívül hagyta, mivel azokat a felperes a Pp. 220. § (5) bekezdés b) pontjával ellentétesen a 2025. június 3. napján megtartott tárgyaláshoz képest 15 napon túl, 2025. szeptember 3-án terjesztette elő.

Joggal való visszaélés

[96] A joggal való visszaélés tilalmának megsértésével kapcsolatos munkaügyi perekben felmerült egyes kérdésekről 5/2017. (XI. 28.) KMK vélemény 1. pontja kimondja, hogy a joggal való visszaélés tilalmának megsértése akkor állapítható meg, ha valamely alanyi jog gyakorlása formálisan jogszerűen történt. Ezért valamely joggyakorlás nem lehet tételes jogszabályba ütközés miatt jogellenes és egyben a joggal való visszaélés tilalmába ütköző. A KMK vélemény 3. pontja értelmében előbb a tételes jogszabályba ütközés, majd

[...] az emiatti megalapozatlanság megállapítása után van lehetőség az általános magatartási követelmények: a joggal való visszaélés, az együttműködési kötelezettség, a jóhiszemű és tisztességes eljárás követelménye megsértésének vizsgálatára.

[97] Tekintettel arra, hogy a bíróság megállapította a felmondás jogszerűségét, ezért ezt követően azt vizsgálta, hogy a felmondás a joggal való visszaélés és az együttműködési kötelezettség, a jóhiszemű és tisztességes eljárás követelménye megsértésének tilalmába ütközött-e. Az Mt. 7. § (3) bekezdés a) pontja alapján a felperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy a felmondás valódi indoka az volt, hogy a felperes helyére új munkavállalót vegyen fel az alperes.

[98] Ez a felperesi bizonyítás nem vezetett eredményre, mivel az alperes tanú1 2024. augusztus 28-án kelt e-mailjével, valamint tanú4, tanú1 és tanú2 tanúvallomásával eredményesen bizonyította, hogy 2024. november 25. napjától alkalmazott új munkavállaló, tanú 11 BI fejlesztő munkakörre, nem a felperes helyére került felvételre, mivel tanú4 tanúvallomása alapján az új munkavállalót tanú 5 helyére vették fel, tanú1, tanú 3 és tanú2 tanúvallomása alapján tanú 5 helyére tanú 6 junior üzleti intelligencia fejlesztőt vették fel, és az ő helyére vették fel az új munkavállalót. Ezt támasztja alá tanú1 2024. augusztus 28-án kelt e-mailje, amely tanú 6 távozásával egyidejűleg jelentette be azt, hogy fejlesztő munkakörbe keresnek új munkavállalót, és tanú 11 tanúvallomása alátámasztotta azt az alperesi állítást, hogy 2024. november 25-től állt BI fejlesztő munkakörben munkaviszonyban az alperessel. A tanúvallomások alapján a felperes helyére csak 2025. januárjától alkalmaztak új munkavállalót, név 7-et Ebben a körben alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy mivel ő vette át tanú 5 munkaköri feladatait tanú4sal folytatott 2024. április 9-i megbeszélés alapján, ezért nem alkalmazhatta az új munkavállalót az alperes tanú 5 munkakörére, mivel ez nem jelenti azt, hogy később az alperes nem kívánja betölteni az üres pozíciót. A felperes maga is úgy nyilatkozott, hogy az üzleti intelligencia fejlesztő és elemző munkakör között nem volt lényeges különbség, ezért nem volt jelentősége annak, hogy tanú 5 munkakörére üzleti intelligencia fejlesztő vagy elemző munkakörben alkalmaztak új munkavállalót. Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperesi felmondás jogának gyakorlása nem ütközött a joggal való visszaélés tilalmába.

[99] A bíróság ebben a körben nem vette figyelembe a felperes 2026. február 20. napján érkezett 65. számú hatálytalan előkészítő iratát, mivel azt a tárgyalás berekesztését követően terjesztette elő.

[100] A bíróság nem találta megállapíthatónak, hogy a felmondás indokolása összességében az együttműködési kötelezettség és a jóhiszemű és tisztességes eljárás követelményét sértette, mivel bár egyes felmondási indokok tekintetében valóban megállapítható volt, hogy azokkal kapcsolatban a felettese nem is jelzett problémát a felperesnek, tanú1 tanúvallomása alapján a második és ötödik indokra vonatkozóan nem is kérte számon a felperest, mert nem tartotta olyan jelentőségűnek a problémákat, azonban ezeket a bíróság a felmondás okszerűsége körében már értékelte. tanú4 tanúvallomása és a felperes személyes meghallgatása alapján a 2024. április 9-i megbeszélésen a felettese jelezte, hogy a felperes „elmolyol” bizonyos feladatokon, és csak a testhezálló feladatokkal foglalkozik, azaz kapott visszajelzést a felperes a munkájáról. Ezt követően tanú1-nél a felperes állításával egyezően valóban „tisztá lappal” kezdhettek a munkavállalók, azonban az ezt követően is ismétlődő nem megfelelő munkavégzés (felmondás hatodik indoka) miatt nem ütközött az együttműködési kötelezettség és a jóhiszemű és tisztességes eljárás követelményébe az az alperesi magatartás, hogy a feladatok kitűzését, ellenőrzését követően formálisan nem figyelmeztette újból a felperest, hanem a felmondást közölte. A bírói gyakorlat alapján a munkavállaló a megfelelő szintű, eredményes munkavégzésre attól

függetlenül köteles, hogy előzetesen tájékoztatták arról, miszerint ellenkező esetben a munkaviszonyát megszüntetik (BH2015. 334.)

[101] Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes jogszerűen szüntette meg a 2024. szeptember 9. napján kelt felmondással a felperes munkaviszonyát, ezért a felperesnek az Mt. 82. § (1)-(2) bekezdés alapján igényelt elmaradt jövedelem iránti kereseti kérelmét elutasította.

Sérelemdíj

[102] A perben a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperes érdekében állt a sérelemdíj iránti kereseti kérelme jogalapjának és összecszerűségének a bizonyítása.

[103] A bíróság megállapította, hogy a felperes által a felmondás indoklásában hivatkozott tényállítások egyike sem minősül kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánításnak, ezért az a tényállítás, hogy huzamos idő óta nem megfelelően végzi a munkaköri feladatait, önkényesen határozza meg, hogy éppen mivel foglalkozik, nem viseli el a kritikát, a felelősségét nem ismeri el, hanem hárít és kifogásokat keres, a visszajelzésekből nem tudott tanulni, a munkavégzésén, hozzáállásán nem javított, nem alapozza meg a felperes becsületének sérelmét a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése alapján. A felperes arra is alaptalanul hivatkozott, hogy a felmondás körülményei is sértették a becsületét, mivel nem minősül a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerint más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánításnak, valamint a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésében szabályozott emberi méltóság sérelmét sem valósítja meg, hogy a felperesnek a felmondást követően a felettese jelenlétében kellett összehajkolnia, és a felettese figyelte, hogy a számítógépéről milyen adatokat ment le, illetve, hogy haladéktalanul át kellett adnia minden céges eszközt, köztük a céges gépjárművet, valamint, hogy az alperes nem tett eleget az Mt. 80. §-ban foglalt munkakör átadás-átvételi kötelezettségének. Az alperes ebben a körben hivatkozott a Kúria Mfv. 10.211/2017/7. számú határozatára, amely kimondta, hogy „ha a felperes közszolgálati jogviszonyát az alperes a vezetője bizalmát elvesztette felmentési okra alapította - függetlenül annak jogszerűségétől - nem jogsértő, hogy az intézkedést követően a felperes szabad mozgását a munkáltatón belül kizárólag kísérővel tette lehetővé. Az alperes intézkedését vagyon- és adatvédelmi érdeke indokolta.” A bíróság álláspontja szerint jelen perben is alkalmazandó a fenti határozat, mert bár a felperes munkaviszonyát eltérő indokok alapján szüntette meg az alperes, a felperes felettesének kísérése jelen esetben is vagyon- és adatvédelmi érdekből indokolt volt, az nem sértette a felperes becsületét, emberi méltóságát. Szintén alaptalanul hivatkozott a felperes a becsületsértés körében arra, hogy a neki felrőtt menetreggiző kamera nem megfelelő eltávolítása és az autóban kár okozása objektíve alkalmas arra, hogy a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja, különös tekintettel arra, hogy a rongálás büntetőjogi kategória, mivel a bírói gyakorlat alapján a peres eljárás során a fél részéről tett nyilatkozat akkor sérthet személyiségi jogot, ha kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő, illetve a fél szándékosan, rosszhiszeműen tesz az ellenérdekű fél negatív megítélésére alkalmas valótlán tényállítást (BDT2018. 3901. II.), azonban az alperes által a viszontkeresetben érvényesített kártérítési kereseti kérelmében foglalt tényállítások egyike sem minősül ilyennek.

[104] A felperes szintén alaptalanul hivatkozott a felmondásban szereplő jóhírnévsértő tényállításokra, mivel a valóságtartalmától függetlenül nem minősül a Ptk. 2:45. § (2)

bekezdése szerinti sértő tényállításnak, hogy az RBT ticket kapcsán a felperes nem az elvárt módon járt el, valamint, hogy az beszerzés neve kapcsán, a felperes komoly szakmai hibát vétett, illetve azon állítások sem, hogy a felperes rosszul reagál az építő jellegű kritikára, a felelősségét nem ismeri el, a feladatokat elvégzetlenül hagyja, nem tanul a korábbi hibáiból, nem viselkedik csapatjátékosként, nem segítőkész.

[105] Felperes a sérelemdíj iránti igényét arra is alapította, hogy az alperes az Alaptörvény XII. cikke által szabályozott munkához való jogát is megsértette azzal, hogy jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát és ezáltal akadályozta a munkavégzésben, megnehezítette, hogy képzettségének és tapasztalatának megfelelő munkakörben dolgozzon, valamint a felperes családja mind anyagilag, mind lelkileg bizonytalan élethelyzetbe, egzisztenciális veszélyhelyzetbe került. A bírói gyakorlat alapján még a jogellenes munkáltatói intézkedés önmagában – személyiségjog-sértés megállapíthatósága nélkül – sem teremt jogalapot sérelemdíj követelésére (BH2020.185.), jelen esetben pedig az alperes felmondása jogszerű volt, ezért a felperes által hivatkozott körülmények nem az alperes jogsértő magatartásával állnak összefüggésben.

[106] A felperes a munkához való jogának megsértése körében arra is hivatkozott, hogy a szándékosan visszatartott vezetői visszajelzések célja a hibák listázása és későbbi felhasználása volt a felperes ellen, amely sérti a munkajog alapelveit, az együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget, valamint a fokozatosság és arányosság elvének sem felelt meg az alperes azon magatartása, hogy előzetes figyelmeztetés nélkül felmondást alkalmazott, azonban ezen körülmények nem jelentenek sérelemdíj alapjául szolgáló személyiségi jogsérelmet, azokat a bíróság az általános magatartási követelmények megsértése vizsgálata körében értékelte a fentiekben kifejtettek szerint.

[107] Mindezek alapján a bíróság a munkához való jog sérelmére alapított sérelemdíj iránti kereseti kérelmet is elutasította a Ptk. 2:52 § (1) bekezdése alapján, és nem vette figyelembe a felperesnek az alperesi ügyvezetőnek írt 2024. november 9. napján kelt levelét a munkakörnyezet szubjektív értékelésére vonatkozóan.

[108] A magánélet nyugalmához fűződő személyiségi jogsértéssel kapcsolatban a felperes által hivatkozott körülmények – a felperes és hozzátartozóinak családi életének elnehezedése, anyagi, érzelmi és egzisztenciális nehézségek - szintén nem az alperes jogsértő magatartásával állnak összefüggésben, mivel az alperes felmondása jogszerű volt, ezért a bíróság az erre alapított sérelemdíj iránti kereseti kérelmet is elutasította a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján.

Viszonkereset

[109] Az Mt. 179. § (2) bekezdése alapján a viszontkereseti kérelme körében az alperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy a felperes a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével kárt okozott a céges gépjárműben, mivel nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, valamint az alperes érdekében állt a kár mértékének a bizonyítása.

[110] Ez az alperes bizonyítás nem vezetett eredményre, mivel az alperes a 2/2014. cégautó szabályzat 5. számú mellékletével ellentétesen a gépjármű felperes általi átadásakor átadás-átvételi jegyzőkönyvet nem vett fel, a felperes a gépjárművet tanúl részére adta át, aki azt tanú 7 IT osztályon dolgozó munkavállalónak adta át, aki ezt követően aznap átadás-átvételi jegyzőkönyv felvétele mellett adta át tanú9 üzemeltetési koordinátor és flotta

manager részére. Tekintettel arra, hogy a gépjármű átadás-átvételéről nem készült jegyzőkönyv, ezért a bíróság nem vette figyelembe tanú1 azon vallomását, hogy a felperes a kábelt fizikai erővel rángatta ki és amikor átvette a gépjárművet, akkor látta a rongálást, valamint tanú 7 azon vallomását, hogy a felperes lógó kábelekkel adta át az autót és az „A” oszloptól hátrafelé a műanyag borítás ki volt pattintva, mivel a tanúvallomások alapján nem lehet pontosan megállapítani, hogy az átadás időpontjában milyen állapotban volt a gépjármű, valamint a felperes nem tartozik felelősséggel a gépjárműben ezt követően történt károsodásokért. tanú9 tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy „azt nem tudom megmondani, hogy milyen állapotban adta át a felperes az autót, én azt tudom rögzíteni, amilyen állapotban én találtam”. Az átadás-átvételi jegyzőkönyvben egyébként tanú9 csak azt rögzítette a sérülések rovatnál, hogy „kívül és belül alapos tisztítást igényel, ismeretlen eredetű vezeték elvezetve a burkolatban.” tanú9 2024. szeptember 9. napján írt e-mailjében az átadás-átvételi jegyzőkönyvhöz képest jóval részletesebben írta le a gépjármű sérüléseit és ennek indokaként tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy „ilyen részletességgel nem írtam le, mert fényképeket készítettem hozzá. Ezt követően jeleztem a lízingcégnek, hogy ezt tapasztaltam és szervízbe is vitettem.”. Azonban tekintettel arra, hogy a gépjármű átadás-átvételi jegyzőkönyv arra szolgál, hogy az átadás időpontjában rögzítse a megállapított sérüléseket, a bíróság az autóról készült fényképeket és tanú9 által írt e-mailt nem vette figyelembe a sérülésekre vonatkozóan. Tekintettel arra, hogy az alperesnek nem sikerült eredményesen bizonyítani, hogy az autóban keletkezett sérülések azért keletkeztek, mert a felperes nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, ezért a bíróság nem vette figyelembe a szakszervíz által 106.416,- Ft-ról kiállított számlát és tanú 10 tanúvallomását sem a gépkocsiban megjavított sérülésekre vonatkozóan. Az alperes a felperes kártérítési felelőssége körében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a kára okozati összefüggésben áll azzal, hogy a felperes a 2/2014-es cégautó szabályzat 3.1. pontjával ellentétesen nem az alperes és a lízingcég jóváhagyásával szerelte be a menetrögzítő kamerát, mivel a fentiek alapján a menetrögzítő kamera kiszerezésével összefüggő sérülések nem voltak megállapíthatóak. A fentiek alapján a bíróság az alperes viszontkereseti kérelmét elutasította. A bíróság nem vette figyelembe az alperes által a céges autó tisztításával összefüggésben csatolt számlát, mivel azzal kapcsolatban az alperes igényt nem érvényesített.

[111] A bíróság a Pp. 512. § (2) bekezdés alapján a pertárgy értékét 16.564.459,- (12.458.043 + 4.000.000 + 106.416) Ft-ban állapította meg.

[112] A bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a kereset tekintetében pervesztes, a viszontkereset tekintetében pernyertes felperest kötelezte az alperes perköltsége megfizetésére, a bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét az ügyvédi megbízási szerződés alapján állapította meg a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel. Az alperes által csatolt ügyvédi megbízási szerződés szerint az egy órára járó ügyvédi munkadíj 2024. december 31-ig 110 euró + áfa, 2025. január 01-től 120 euró + áfa összeg volt. A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A (2) bekezdés szerint a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. Tekintettel arra, hogy az alperes az ellenkérelem elkészítésére fordított 57,3 órán kívül az ügyvédi tevékenység felmerülésének körülményeit nem jelölte meg, a 2025. február 26-án kelt számlán 34,3 órát jelölt meg 2025. január-februári okiratszerkesztés, konzultáció, jogi képviselő megnevezéssel 4.116,- Euro + áfa összeget, a 2025. április 30-án kelt számlán jogi tevékenység / jogi képviselő megnevezéssel 1.800,- Euro + áfa összeget, a 2025. október 31-én kelt számlán jogi tevékenység megnevezéssel 4.576,- Euro + áfa összeget számított fel, azonban a számlákból nem állapítható meg, hogy pontosan mely ügyvédi tevékenységre, hány órára, milyen összegű ügyvédi munkadíj merült

fel, az alperes azt a Pp. 81. § (2) bekezdésével ellentétesen nem mutatta ki, ezért a bíróság az ellenkérelem elkészítésére vonatkozó 6.303,- Euro + áfa összegű számlán kívül az alperes által becsatolt további számlákat és felszámított munkadíjat nem vette figyelembe. Erre tekintettel a bíróság az alperes részére a 2024. december 5. napján felmerült 6.303,- Euro + áfa összeg alapján - az MNB középárfolyama alapján 412,7,- Ft-tal számolva - 2.601.248,- Ft + áfa ügyvédi munkadíjat állapított meg. A bíróság a viszontkereset tekintetében pervesztes alperest kötelezte a felperes perköltsége megfizetésére 50.000,- Ft + áfa összegben, annak mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján az ügyvédi megbízási szerződésben foglaltak szerint állapította meg, így a felperest a két összeg különbözete, 2.551.248,- (2.601.248 – 50.000) Ft + áfa kifizetésére kötelezte a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján.

[113] A felperes munkavállalói költségkedvezményre nem jogosult a Pp. 525. § (1) bekezdése és a 73/2009 (XII.22.) IRM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján, ezért a bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján kötelezte a 28.073,- Ft tanúdíj kifizetésére, mivel a tanú meghallgatása a kereseti kérelemmel összefüggésben merült fel, amelyre vonatkozóan a felperes teljes mértékben pervesztes lett, valamint pervesztessége arányában (99,36%) kötelezte az eljárási illeték megfizetésére összesen 987.483,- Ft (16.458.043 x 0,06) Ft összegben. A bíróság a viszontkereset tekintetében pervesztes alperest kötelezte a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján a viszontkeresetre vonatkozó eljárási illeték megfizetésére 6.385,- Ft összegben (106.416 x 0,06). A bíróság az illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján a pertárgyérték 6%-ában állapította meg.

Felperes fellebbezése

[114] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg a felmondás jogellenességét és kötelezze az alperest a munkaviszony jogellenes megszüntetésével okozott kár megtérítésére az alábbiak szerint:

[115] Elmaradt jövedelem a munkaviszony megszűnésének napjától a kifizetés napjáig azzal, hogy az ezen a jogcímen igényelhető kártérítés maximuma a felperes 12 havi távolléti díjának összege, amely jelen fellebbezés benyújtásának időpontjáig számítva bruttó 13.026.000 forint, valamint ezen összeg után kamat megfizetése.

[116] Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára. Kérte továbbá az alperes kötelezését első-, és másodfokú perköltség megfizetésére.

[117] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében a felmondás jogszerűségét két felmondási ok alapján állapította meg, de az elsőfokú bíróság döntése megalapozatlan döntést hozott. A bíróság a tényállást teljeskörű feltárása érdekében szükséges bizonyítási eszközök beszerzését elmulasztotta, különösen az informatikai jellegű kérdések tisztázása érdekében indokolt szakértői bizonyítás elrendelésére nem került sor. Emellett a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése során téves következtetésre jutott. A bíróság által elfogadott két felmondási ok sem felel meg maradéktalanul a munkáltatói felmondással szemben az Mt. 64. § (2) bekezdése alapján támasztott világosság, valóság és okszerűség követelményének.

[118] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogsértő, mivel a bizonyítékok értékelésekor figyelmen kívül hagyta a felmondás okiratának sajátos szerkezetét és annak jogkövetkezményeit. A felmondási okirat szerkezete nem önálló indokokat, hanem összegző

minősítést tartalmazott. Ezen összegzést az alperes a perfelvételi tárgyaláson három konkrét példával azonosította.

[119] A felmondás konkrét állítása volt, hogy a felperes 2024. május 29-én azt közölte a felettesével, hogy három napja egy projekten dolgozik, miközben a rendszer 2-fájlokban ezen három napban módosítás nem volt kimutatható.

[120] Az alperes a felmondási ok valóságát nem tudta bizonyítani. A rendszer 2-módosítás hiánya önmagában nem bizonyítja a munkavégzés elmaradását. tanú3 tanú maga is elismerte, hogy nem zárható ki 100 %-osan, hogy a saját gépén dolgozott. tanú4 IT igazgató tanú tisztázta, hogy a munka-adminisztrációs nyilvántartás nem alkalmas a munkavégzés elmaradásának bizonyítására. A hibajegy-adminisztráció megbízhatatlanságát maga ismerte el. tanú1 tanúvallomása szerint a felperes a projekttel majdnem egy évet, 10 hónapot dolgozott és azt kemény utasítást követően zárta le. Az alperes pedig nem bizonyította, hogy a vitatott háromnapos időszakban ettől eltérő helyzet állt fenn.

[121] Az riport neve projektre alapított indok valóságának a bizonyítása az alperest terhelte, melynek nem tett eleget.

[122] a beszerzés neve mappa törlésére alapított felmondási ok bizonyíthatatlansága és jogellenességével összefüggésben az elsőfokú ítélet indokai megalapozatlanok, mivel bizonyítási teherre és a szakértői bizonyítás szükségességére vonatkozó eljárási szabályok megsértésével állapította meg a felperes terhére vitatott informatikai mappa törlés tényét. A felmondás indoka szerint a felperes törölte a beszerzés neve könyvtár tartalmát, amit a munkáltató szakmai alkalmatlanság bizonyítékaként értékelt. A törlés ténye azonban mindvégig vitatott volt a felek között. Hivatkozott a Pp. 266. § (1) bekezdésére, mely szerint nem tekinthető az ellenérdekű fél által beismert, a felek által előadott egyező ténynek. Az Mt. 64. § (2) bekezdése pedig kimondja, hogy a megszüntető jognyilatkozat indokának valóságát és okszerűségét a nyilatkozattevő bizonyítja. Ennek értelmében az alperest, mint munkáltatót terhelte a bizonyítás, neki kellett volna bizonyítania, hogy a mappatörlés ténylegesen megtörtént, azt a felperes hajtotta végre, a cselekmény a munkaviszony megszüntetését megalapozó felróható magatartásnak minősül és mindez megalapozza a felmondás valóságát és okszerűségét. E körben pedig nyilvánvalóan informatikai szakértő kirendelésére lett volna szükség. Ezt a körülményt egyébként maga az alperes is elismerte. Az alperesnek kellett volna indítványoznia a szakértő kirendelését, tekintve, hogy neki kell bizonyítania a felmondás okszerűségét, az elsőfokú bíróság azonban mellőzte a szakértő kirendelését. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokolása feltételezésen és bírói megítélésen alapult, mivel nem volt egyértelmű, hogy a mappa törlése a felperes hibájából történt-e. Az elsőfokú bíróság így a Pp. 279. § (1) bekezdését megsértette, mely szerint a bíróság a perben jelentős tényeket, a bizonyítékoknak az egybevetése egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. Az alperes nem tudta objektív informatikai bizonyítékokkal, így különösen napló fájlokkal, hozzáférési kimutatásokkal, vagy szakértői véleménnyel alátámasztani az állítását.

[123] Előadta továbbá, hogy a törlés időpontja sem került meghatározásra, így nincs semmilyen objektív bizonyíték, amely kétséget kizáróan igazolná a felmondás valóságát. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése és egybevetése során hibásan jutott arra a következtetésre, hogy ez a nem világos, időben beazonosíthatatlan, bizonytalan, bizonyíthatatlan eset felróható a felperesnek.

[124] A TopDesk-program 3 projekttel kapcsolatban az elsőfokú ítéletben meghatározott indokok szintén megalapozatlanok, mivel a bizonyítási teherre és a szakértői bizonyítás szükségességére vonatkozó eljárási szabályokat megsértve állapította meg a felperes terhére ezen projektfeladat nem teljesítését. Az iratokból megállapítható, hogy a kiadott feladat a Topdesk két moduljának („indidensek” és „változtatások” (projekt neve)

riportosítása volt, amelyet a felperes 50 %-ban elvégzett, ami azt jelenti, hogy az egyik modulra vonatkozóan sikeresen elkészítette a feladatot. A felperes e körben kérte a bíróságtól, hogy a projekt neve riport elkészültének bizonyítására a képernyőképek a felperesre szűrve, az elmúlt évre kötelezze az alperest. E körben egyértelműen bizonyítás szükséghelyzet volt, de a bíróság nem rendelte az adatok beszerzését, ezáltal a bizonyítási teljesség hiányossága állt elő.

[125] A felmondási okirat azt állította, hogy a felperest minden más feladatról levette a felettese, hogy kizárólag a Topdesk projekttel foglalkozhasson. Ezzel szemben a projekt feladat kiadása és a felmondás közötti időszakban – az adatok szerint 2024. június 14. – 2024. augusztus 23. között a – felperes 112 hibajegyet oldott meg, azaz aktív munkavégzést végzett.

[126] Az eljárás adatai alapján egyértelműen megállapítható a felmondás indokolásának okszerűtlensége a projekt utóéletével és fontosságával kapcsolatban. E körben pedig tanúl üzleti intelligencia csoportvezető nyilatkozatát kell figyelembe venni. Az állítólagos sürgősséget azonban a valós szervezeti működés objektíven cáfolta, ugyanis a felmondás után 7 hónapon keresztül senki nem végezte el ezt a feladatot, amit a belső dokumentumok és a tanúvallomások is alátámasztanak.

[127] Hivatkozott arra, hogy az alperesnél a munkavállalóknak egyáltalán nem volt objektív munkaköri leírásuk, melynek átadására a munkáltató az Mt. 46. § (1) bekezdés d) pontja alapján lett volna köteles. Munkaköri leírás hiányában a felperes számára nem volt világos és objektíve nem is volt bizonyítható, hogy a munkáltató részéről mi volt a pontos elvárás, mit kellett értenie a munkavállalónak a kiadott feladatok alatt. A felperes soha nem kapott korábban utasítást a projekt neve riport készítésére és ilyen munkát nem végzett, így nem bizonyítható, hogy riport- készítés a munkaköri kompetenciájába tartozott.

[128] Előadta, hogy az alperes maga ismerte el, hogy a projekt nem volt határidőhöz kötött. Határidő hiányában az elmaradás időben is súlya objektíven nem mérhető és a relativizálja a felmondási okiratban szereplő 2 és fél hónapos hivatkozást, mely a felperes nyári szabadságával sem lett korrigálva.

[129] Emellett a feladat kísérleti jellegű volt, a munkáltató ennek ellenére a teljesítés elmaradását a felperes terhére róta.

[130] A felmondás kifejezetten a felperes terhére róta, hogy nem kért segítséget. A felperes azonban már az elsőfokú eljárás során kérte a keresetlevelében a bíróságot az alperesnél elérhető dokumentumok benyújtására. A felmondási okirat tehát hamisan állította, hogy a felperes nem jelezte az elakadást. A valóságban a felperest a projektfeladattal kapcsolatban a munkáltató nem tájékoztatta széleskörűen az elérhető erőforrásokról. A munkáltató bizonyítottan tudott a technikai problémákról, de nem dokumentálta az érdemi segítségnyújtást, ezáltal nem bizonyította annak eredményességét.

Az alperes fellebbezése

[131] Az alperes kérte a felperes keresetének elutasító rendelkezés helybenhagyását akként, hogy a felmondás indokai közül mindet fogadja el a másodfokú bíróság; az ítéletnek az alperes viszontkeresetét elutasító részét változtassa meg akként, hogy kötelezze a felperest kártérítés címén 106.416 forint, ezen összeg után kamat, továbbá ügyvédi munkadíj és készkiadás jogcímén 317.098 forint, viszontkereseti összeg eljárási illetékének 6.385 forint

megfizetésére és az elsőfokú ítéletnek az ügyvédi munkadíj megfizetésének megváltoztatását és a felperes kötelezését 8.574.037 forint megfizetésére.

[132] Másodlagosan kérte a fellebbezési kérelmének helyt adását azzal, hogy a viszontkereset készítésével összefüggő perköltségigény 317.098 forint, felperes viszontkeresettel kapcsolatban felszámított ügyvédi munkadíja az ítéletben megállapított összegének alkalmazásával a különbözet 8.510.537 forint megfizetésére. Kérte továbbá a felperes kötelezését másodfokú perköltség megfizetésére, amelyet 1.250.460 forintban állapított meg.

[133] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértően járt el, amikor a felmondás összefoglaló indokát nem vizsgálta. A felmondás ezen indoka is jogszerű, ezért kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását ennek megfelelően.

[134] A tanúvallomások is egybehangzóan bizonyították a felmondás indokolásában foglalt összefoglaló indokot. E körben hivatkozott tanú4, tanú1, tanú3, tanú2, tanú 8 vallomásra. Amennyiben arra a következtetésre lehet jutni, hogy a felmondás indokolásában szereplő összefoglaló indokok önmagukban nem vezettek volna a felmondáshoz, akkor is alátámasztják a munkáltató azon döntését, hogy a felperesi munkavállaló munkaviszonyát az alperes megszüntette.

[135] A felmondás első indokával kapcsolatban előadta, hogy az elsőfokú bíróság iratellenes megállapítást tett, mert az alperes a felmondás indokolásában leírta, hogy a felperes csak 2024. május 22-én a csoportvezető ismételt rákérdezése nyomán reagált. Másrészről jogszabállyal ellentétes következtetésen alapul, mivel sem az Mt. 64. § (2) bekezdése, sem az MK95. állásfoglalása, sem a meghatározó bírósági joggyakorlat szerint nem kellett az alperesnek részleteznie, hogy a felperesi mulasztás, mint ügy körülményeinek, milyen előzményei, részletei voltak. A hiba, mint jelentős munkavállalói késlekedés egy egyszerű feladattal kapcsolatban, önmagában alkalmas volt a felperesi munkavállalóval szembeni felmondásra, ezért okszerű indokául szolgált a felperessel szembeni felmondásnak.

[136] A felmondás második indokával kapcsolatban előadta, hogy az elsőfokú bíróság azt a körülményt elmulasztotta figyelembe venni, hogy egy olyan riportról volt szó, amelyen a felperes 2023. novemberétől – 2024. nyaráig dolgozott és még így sem készült el vele. A munka adminisztratív lezárására is úgy kellett a felettesének kifejezetten utasítani. A tanúk által előadott és ekként bizonyított tény is, hogy a felperes a munkahelyi vezetője többszöri kérésére ellenére sem mutatta meg a riportot, ezzel megszegte az utasításkövetési, illetve együttműködési kötelezettségét. Mindezeket figyelembe véve, ez a felmondási indok is okszerű volt, sőt súlyánál fogva emiatt a munkáltató akár azonnali hatályú felmondással is élhetett volna.

[137] A felmondás harmadik indokával kapcsolatban előadta, hogy önmagában az, hogy a felperes felettese, mint tanú, a felperes ezen magatartását észlelve, nem javasolta a munkaviszony megszüntetését, nem teszi a felmondási okot okszerűtlenné. Álláspontja szerint ezen felmondási indok is okszerűen szolgált a felperessel szembeni felmondásra.

[138] A felmondás negyedik indokával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a felperes által elkövetett hiba (fontos állományok törlése) ritka volt (a tanúk nem is tudtak felidézni olyan esetet, amikor mással is előfordult volna). A felperesi magatartás súlyánál fogva alkalmas volt a munkaviszony felmondással történő megszüntetésére, így ez a felmondási indok is okszerűen szolgált a felperessel szembeni felmondásra.

[139] A felmondás ötödik indokával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a tanúvallomásokból egyértelműen az derült ki, hogy a felettes a felperes magatartását nagyobb mulasztásként értékelte. Álláspontja szerint ez a felmondási indok is okszerű indokául szolgált a felperessel szembeni felmondásnak.

[140] A túlóra-elszámolással kapcsolatban felmerült indokok vonatkozásában előadta, hogy tanú4 2024. április 3-án kelt e-mailjét az elsőfokú bíróság tévesen minősítette figyelmeztetésnek, ezért ezen felmondási indok is okszerű.

[141] Álláspontja szerint az otthoni munkavégzés nyilvántartásával kapcsolatos indok is okszerű. Az alperes nem egy egyszeri esetet, hanem a felperes részéről többször előforduló magatartást értékelt felmondási indokkal, amelyre dátum szerint példát is hozott. Másrészt az alperes bizonyította is ezt, ugyanis a tanúk egybehangzó tanúvallomása is alátámasztotta, hogy a felperes részéről gyakori magatartás volt, hogy – az alkalmazott az adott munkahetet megelőző csütörtök – pénteken, a következő munkahétre kitöltendő Excel táblázatban – a felperes által megjelölt irodai munkavégzés helyett, otthoni munkavégzést választott, előzetes egyeztetés vagy utólagos tájékoztatás nélkül. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna megállapítania, hogy ezen felmondási indok is okszerű.

Viszontkereset

[142] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a viszontkereset tekintetében helyesen állapította meg, ugyanakkor a bizonyítékokat nem, illetve helytelenül (okszerűtlenül) vette figyelembe és helytelen jogi következtetést vont le.

[143] Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azon bizonyítékokat, miszerint a felperes a cégautóból az általa beszerelt menetrögzítő kamerát eltávolította, a menetrögzítő kamerához tartozó vezetékeket azonban nem. Egyébként három tanú is elmondta, hogy a cégautót nem szerelték, a menetrögzítő kamera vezetékeléséhez, illetve az azzal érintkező burkolatokhoz és vezetékekhez nem nyúltak.

[144] Az elsőfokú bíróság azt sem vette figyelembe, hogy a felperes személyes meghallgatása során elismerte, hogy a menetrögzítő kamerát saját maga távolította el és a vezetékek eltávolításával nem foglalkozott. Előadta, hogy a követelés jogcíme ugyan kártérítés, azonban nem a cégautóban beállt kár megtérítése, hanem annak a költségnek a megtérítésére vonatkozó igény, ami az alperest érte azzal, hogy ki kellett fizetnie a menetrögzítő kamera vezetékelésének szakszerű eltávolításának a költségét, tehát a kiserelés költségéről van szó.

[145] A felperes nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben elvárható, kötelezettséget szegett, amikor nem kért engedélyt a menetrögzítő kamera beszereléséhez és részbeni eltávolításához, nem tett eleget az együttműködési, illetve tájékoztatási kötelezettségének. A felperes azon védekezése, miszerint a kár nem volt előre látható, nem állja meg a helyét, ugyanis előre látható, hogy egy lízingelt, szervízeltetett cégautóban a kábelek burkolat alá történő elhelyezését és eltávolítását nem az alperes fogja elvégezni, hanem ezt szakszervízre bízva, amelynek költségei nem elhanyagolhatóak. Nem tartozik az alperes kárenyhítési kötelezettségéhez, sőt éppen a gondos, a munkavállaló biztonságára irányuló alapvető kötelezettség az, hogy az alperes a lízingelt cégautókon módosításokat nem végez és nem végeztet a munkavállalóival.

Perköltség

[146] Sérrelmezte, hogy az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta az alperes által felszámított ügyvédi munkadíj együttes összegét, annak ellenére, hogy az alperes ezek igazolására további számlákat csatolt. Az alperes e körben részletesen ismertette az általa elvégzett előkészítő munkákat és az ahhoz szükséges órák összegét. Hangsúlyozta, hogy az alperesi képviselő minden tárgyaláson jelen volt és minden tárgyalás előtt készült, részletesen konzultált az alperessel részben peranyag szolgáltatás, részben az alperes részletes tájékoztatása miatt.

Fellebbezési ellenkérelmek

Felperes fellebbezési ellenkérelme

[147] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az alperes fellebbezését elutasítani és a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletnek az alperes viszontkeresetét elutasító, valamint az alperesi perköltség összegét megállapító rendelkezéseit, továbbá a felmondásra vonatkozó azon ítéleti indokolást helybenhagyni, amely érdemben kimondja, hogy az alperes által hivatkozott okok okszerűtlenek, ezért felmondási indokként nem állják meg a helyüket, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ezen részeiben érdemben helytálló.

[148] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság széleskörű és alapos bizonyítást folytatott le, amelynek eredményeként helytállóan minősítette okszerűtlennek, vagy az ügy megítélése szempontjából jelentéktelennek az alperes által felhozott több felmondási indokot. Hivatkozott arra, hogy az összefoglaló indok nem egyeztethető össze az Mt. 64. §(2) bekezdésében rögzített világossági követelménnyel. Az olyan általános megfogalmazások, mint pl. a felperes „nem viselkedett csapatjátékosként” vagy a közösségbe nem sikerült beilleszkednie, önmagukban szubjektív értékítéletek, amelyek csak konkrét időben és eseményben meghatározott objektív tényekkel alátámasztva felelhetnének meg a törvényi előírásoknak. Ilyen alátámasztás azonban nem történt. E körben az oszthatatlansági elv alapján, melyet a Szegedi Ítéltábla Mf.II.40.052/2021/7. számú határozata is rögzít, ha a felmondás konkrét indokai bizonyítatlannak, vagy okszerűtlennek bizonyultak, a szubjektív összefoglaló indokok önmagukban nem alkalmasak a felmondás jogszerűségének fenntartására. Álláspontja szerint a tanúvallomások sem alkalmasak ezen indokok igazolására. Egyrészt a vallomások túlnyomó része pusztán hallomáson alapul vagy szubjektív benyomást tükröz. A kollegiális viszonyokra vonatkozó utólagos vélemények sem helyettesíthetik az objektív munkáltatói intézkedéseket. Az alperes által hivatkozott tanúvallomások ráadásul ellentmondásosak.

[149] A felmondás első indokával kapcsolatban az alperes alaptalanul kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet iratellenesen állapította meg, hogy a felmondás nem tartalmazta május 22-i határidőt. Valójában az alperes állításai iratellenesek és bizonyítatlanok, ugyanis a hivatkozott A/5. számú levelezésben semmilyen konkrét határidő nem olvasható és az alperes nem is csatolt olyan hibajegyet, amely a feladatot és annak határidejét igazolná. Az elsőfokú ítélet helytállóan állapította meg, hogy egyetlen e-mail megválaszolásának elmaradása egyedi és csekély súlyú eset, amely mulasztás önmagában nem alkalmas az okszerű felmondás kiadásához.

[150] A felmondás második indokával kapcsolatban előadta, hogy az a körülmény, hogy a vitatott három napban a rendszer 2-fájlokban nem volt kimutatható módosítás, önmagában nem igazolja a munkavégzés elmaradását. Ezt a bizonyítási anyag is alátámasztja.

[151] Amennyiben a másfokú bíróság az riport neve projekttel kapcsolatos eseményeket önálló felmondási indokként értékeli, annak okszerűsége az időbeli aktualitás hiánya okán sem áll fenn. A kifogásolt esemény és a felmondás között több mint 3 hónap telt el, bármiféle közbeni munkáltatói intézkedés nélkül.

[152] A felmondás harmadik indokával kapcsolatban, álláspontja szerint az elsőfokú ítélet helytállóan állapította meg, hogy az éles rendszerbe történő bekérdezés az IT osztályon ugyan általában nem volt ajánlott, azonban léteztek ez alól kivételek. Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy létezett volna olyan írásbeli informatikai biztonsági szabályzat, vagy kifejezett egyértelmű vezetői utasítás, amely ezt a módszert kategorikusan és minden esetre kiterjedően tiltotta volna. A felperes felettese ezt a cselekményt egyáltalán nem találta olyan súlyos szakmai hibának, amely önmagában megalapozná a felmondást.

[153] A felmondás negyedik indokával kapcsolatban fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat.

[154] A felmondás ötödik indokával kapcsolatban előadta, hogy a megbeszélés elmaradása, a szankció formális elvárás közlés és bármilyen munkáltatói reakció teljes hiányával együtt éppen azt bizonyítja objektív módon, amit az elsőfokú bíróság is helyesen megállapított, hogy a munkáltató saját akkori megítélése szerint sem tartotta a magatartást olyan súlyúnak, amely a munkaviszony megszüntetését indokolná.

[155] A felmondás túlóra-elszámolással kapcsolatos indokával kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet helytállóan állapította meg, hogy az alperes a túlóra-elszámolással kapcsolatos eseményt a kétszeres értékelés tilalmába ütközően használta fel felmondási indokként.

[156] Az otthoni munkavégzéssel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet helytállóan állapította meg, hogy az augusztus 22-i esetben a felperes felettese az otthoni munkavégzést egyáltalán nem kifogásolta, a munkavégzés zavartalanul folyt.

[157] A viszonykereset kapcsán álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a céges autó leadásakor nem vett fel átadás-átvételi jegyzőkönyvet a felperessel. A gépjármű leadása több alkalmazotton is átment, előbb tanúhoz, majd tanú 7hoz került, mielőtt a flottamenedzser azt ténylegesen átvette volna. Az alperes nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani, hogy a felperes okozta a műanyag borítások és a kábelezés körül keletkezett kárt, amelynek kiszerezését irreálisan drágán szakszervízzel végeztette el, így az Mt. 179. § (1) – (2) bekezdésére alapított kártérítési felelősség nem áll fenn.

[158] A perköltséggel kapcsolatban előadta, hogy az elsőfokú bíróság e körben helytálló döntést hozott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[159] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítéletnek a felperes keresetét elutasító rendelkezésének helybenhagyását és a felperes kötelezését kérte másodfokú perköltség megfizetésére.

[160] A fellebbezésében foglaltakat, továbbá a perben tett korábbi nyilatkozatait fenntartotta.

[161] Álláspontja szerint a felperes által hivatkozott Szegedi Ítéltábla ítélete a jelen esetben nem alkalmazható, mivel nem azonnali hatályú felmondásról van szó. Az elsőfokú bíróság ítéletében e körben megalapozott jogi következtetésre jutott, miszerint a bírói gyakorlat szerint több felmondási indok esetén, egyetlen indok bizonyítottsága megalapozhatja az intézkedés jogszerűségét, ha abból megállapítható, hogy a munkaviszony a továbbiakban nem tartható fenn és a munkavállaló munkájára továbbiakban miért nincs szükség.

[162] A felmondás második indokolásával kapcsolatban előadta, hogy az alperes eleget tett a bizonyítási kötelezettségének, sem a felmondásban hivatkozott rendszer 2-ekben, sem a felperes által a perben, az alperes által a peranyaghoz csatolni kért SQL tárolt eljárások logokban nem volt nyoma annak, hogy a felperes dolgozott volna a riporton és ezt a tanúk is alátámasztották. Az elsőfokú bíróság mellőzte ezen felmondási indokra vonatkozóan az igazságügyi informatikai szakértő kirendelése iránti alperesi bizonyítási indítványt. Fenntartotta, hogy nem okszerűtlen ezen felmondási indok azért, mert a felperes közvetlen felettesének tanúvallomását a bíróság úgy értelmezte, hogy a felperes magatartásának nem tulajdonított jelentőséget.

[163] A felmondás negyedik indokával kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes elismerte, hogy az érintett RG beszerzés mappán ő hajtott végre műveleteket, amelynek köszönhetően a mappa eltűnt. A felperes fellebbezésével ellentétben nem vitatott, hogy a mappa törlés ténylegesen megtörtént és azt a felperes hajtotta végre. E körben idézte tanú4, tanú1, tanú3, tanú2 tanúvallomásait. Álláspontja szerint helytálló volt az elsőfokú bíróság döntése, miszerint nem volt helye a szakértő kirendelésének, mivel az anomália abból adódóan következett be, hogy a felperes ezzel a beszerzési mappával foglalkozott és a munkáját nem ellenőrizte vissza.

[164] A munkaköri leírással kapcsolatában előadta, hogy a feladatot a felperesnek anélkül is el kellett volna végeznie, hogy a munkaköri leírása konkrétan milyen feladatot rögzített volna. A felperes nem állította sem a munkaviszony során, sem az eljárás során, hogy tapasztalata hiányában ne lett volna képes a munkafeladat elvégzésére.

[165] A felperes a fellebbezésében azért tartotta a felmondást a rendeltetésellenes joggyakorlás követelményébe ütközőnek, mert tanú1 a tanúvallomása során nyilatkozott a felperes munkavégzésének minőségéről. Előadta, hogy a felperesnek a munkaviszonya megszüntetéséig bőséggel lett volna ideje és módja a feladat elvégzésére. A felperes hivatkozott arra, hogy a felmondási okirat hamisan állította, hogy nem jelezte az elakadást, holott az álláspontja szerint a heti jegyzőkönyvek és a helpdesk kérések egyértelműen bizonyítják az elakadások folyamatos jelzését. A felperes ezen érvelése a felmondás és az alperesi előadás teljes félreértése, mindezt az alperes az ellenkérelmében is kifejtette az eljárás során.

[166] Az elsőfokú ítélet helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes nem adta indokát annak, hogy miért nem végzett a munkafeladatokkal azok után, hogy a Topdesk felé kiment a kérés. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy annak volt jelentősége, hogy a felperes nem tudott érdemi eredményt felmutatni. A felperes sem a munkaviszonya megszüntetésekor, sem azt követően nem adta magyarázatát annak, hogy miért nem végzett a munkafeladattal, illetve mivel foglalkozott a munkaideje alatt 2024. nyarán, különösen 2024. augusztus 16-tól szeptember 9-ig. Okszerűen jutott az elsőfokú bíróság arra a jogi következtetésre, hogy nem volt határidőhöz kötve a projekt befejezése, azonban a munkáltató jogszerűen dönthetett arról, hogy egy viszonylag hosszabb időszak –

majdnem 3 hónap - alatt érdemi eredményt nem tudott a felperes elérni, akkor az felmondáshoz vezet.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indoka

[167] A felperes és az alperes fellebbezése alapos.

[168] A felek a sérelemdíj és az üzemanyagköltség-térítés kapcsán nem terjesztettek elő fellebbezést, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet ezen rendelkezéseit nem vizsgálta.

[169] A másodfokú bíróság a munkaviszony jogellenes megszüntetése kapcsán előterjesztett elsőfokú ítéleti rendelkezéssel nem értett egyet, azonban az ügy érdemében a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehetett döntení, ezért az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 381. § alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezte.

[170] A másodfokú bíróság elrendeli, hogy az eljárást a perfelvételi szaktól kezdődően kell megismételni.

[171] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a Pp. 370. § (1) bekezdése kimondja, hogy a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) - d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[172] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[173] Az Mt. 65. § (1) bekezdése szerint a munkaviszonyt mind a munkavállaló mind a munkáltató felmondással megszüntetheti. Az Mt. 66. § (1) bekezdése szerint a munkáltató felmondását köteles megindokolni. A (2) bekezdés kimondja, hogy a felmondás indoka a munkavállaló munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásával, képességével vagy a munkáltató működésével összefüggő ok lehet. Az Mt. 64. § (2) bekezdésének második mondata a munkaviszony megszüntetésével összefüggésben rögzíti, hogy a megszüntető jognyilatkozat indokának valódiságát és okszerűségét a nyilatkozattevő bizonyítja.

[174] A fenti rendelkezések alapján a munkáltató által kiadott felmondási indokokat az alperesnek kellett bizonyítania.

Összefoglaló indok

[175] A felmondás az összefoglaló indokban a felperes magatartásával több kifogást, hiányosságot és mulasztást rögzített. Az elsőfokú bíróság téves álláspontja szerint az összefoglaló indokolást nem vizsgálta, amelyet rögzített az ítéletében is. A másodfokú bíróság egyetértett az alperes fellebbezésével, miszerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértően járt el, amikor a felmondás összefoglaló indokait nem vizsgálta. Az alperes helytállóan sérelmezte, miszerint az elsőfokú bíróság erre vonatkozóan nem vett fel bizonyítást, a tanúkat külön ezekre az indokokra tekintettel nem kérdezte, illetve erre vonatkozóan kérdést sem engedett feltenni. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy az összefoglaló indok ugyanúgy az indokolás része, mint a további konkrét indokok, ezért arra vonatkozóan bizonyítási eljárást

kell lefolytatni tényállást kell megállapítani és dönteni kell az összefoglaló indok jogszerűségéről. A felperes magatartását a többi okkal együtt, folyamatában kell értékelni.

A felmondás első indoka, válaszadás elmulasztása

[176] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy bár a felperes az első indok valóságát nem vitatta, ugyanakkor arra a következtetésre jutott, hogy az nem okszerű. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezen indokot vizsgálni kell az összefoglaló indok és a további indok vonatkozásában, figyelemmel arra, hogy bár jelentéktelen mulasztásnak tűnik, azonban vizsgálni kell, hogy a többi felmondási indokkal együtt megalapozta-e a felmondást, és emelte-e annak jogszerűségét, okszerűségét.

A felmondás második indokariport neve-es riport

[177] Az elsőfokú bíróság az ítéletben tévesen riport neve-es riportot jelölt meg, amelynek tényleges elnevezése riport neve. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felmondási indok önmagában nem okszerű, mivel a felperes felettese nem tulajdonított különösebb jelentőséget ezen mulasztásnak. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felperes felettese mint tanú véleménye irreleváns, figyelemmel arra, hogy nem volt a munkáltatói jogkör gyakorlója. A munkáltatói jogkör gyakorlójának kell megítélni azt, hogy a munkavállaló mulasztása olyan mértékű volt-e amely megalapozza a felmondást. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta figyelembe venni ezen felmondási indok minősítésekor azt is, hogy egy olyan riportról volt szó, amelyen a felperes 2023. novemberétől 2024. nyaráig dolgozott, mégsem készült el vele. Az elsőfokú bíróság nem értékelte a tanúk által előadott tényeket, miszerint a felperes a munkahelyi vezetője többszöri kérése ellenére sem mutatta be a riportot és ezzel megszegte az utasításkövetési, illetve együttműködési kötelezettségét. Az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kell ezen felmondási indokot abból a szempontból is, hogy a többi indokkal együtt megalapozta-e a felmondást és emelte-e annak jogszerűségét.

A felmondás harmadik indoka, RBT-Logisztika rendszer neve ticket

[178] A másodfokú bíróság e körben is kiemeli, hogy az a körülmény, hogy a felperes felettese nem értékelte olyan súlyú szakmai hibának, amely megalapozná a felmondást, nem teszi a felmondási indokot jogellenessé. A munkáltatói jogkör gyakorlójának kell eldöntenie, hogy a felperes mulasztása megalapozza-e a felmondást. Ezen felmondási indok körében értékelni kell a tanúk vallomását, miszerint elvárt volt-e az IT osztályon dolgozó munkavállalók elsőprő többsége szerint követelt gyakorlat, hogy a nyers rendszerbe nem lehetett belekérdezni, amitől ritka esetben adódhatott kivétel. Ezen felmondási indokot is a többi indokkal együtt kell értékelni, hogy okszerűen vezetett-e a felmondáshoz.

A felmondás negyedik indoka, RG beszerzési mappa törlése

[179] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértést követett el, amikor ezen felmondási indok tekintetében nem folytatta le a bizonyítási eljárást és a tényállást nem tárta fel teljes körűen. A felperes ugyanis mindvégig úgy nyilatkozott, hogy nem ő törölte le a beszerzés neve mappa teljes tartalmát. A felperes e körben szakértői bizonyítás lefolytatását kérte. Az elsőfokú bíróság azonban a szakértői bizonyítási indítványt elutasította. A másodfokú bíróság egyetértett a felperes fellebbezésével, miszerint amennyiben a munkáltató ezen felmondási indokot is bizonyítani kívánja, abban az esetben szükséges a szakértő kirendelése, hogy ténylegesen a felperes törölte le a mappát. Ezt követően pedig értékelni kell, hogy a felperes ezen magatartása megalapozta-e a felmondást, továbbá a többi indokkal együtt is értékelni kell, hogy maga a felmondás a többi indokkal összefüggésben megalapozott és jogszerű volt-e.

A felmondás ötödik indoka, rendszer 3

[180] Az elsőfokú bíróság azért értékelte okszerűtlennek ezen indokot, mivel a felperes felettese nem tájékoztatta a felperest a hibáról és tanú2 munkatársa anélkül javította ki, hogy erről szóltak volna a felperesnek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy a felettes nem tájékoztatta a felperest a felmondásban szereplő indokról, nem teszi a felmondási indokot jogellenessé. E körben meg kell állapítani a tényállást, hogy ténylegesen megtörtént-e a rendszer 3 hibás megírása, azt a felperes követte-e el és ez a mulasztás olyan mértékű volt, amely megalapozta a felmondást. Ezen indokot is a többi indokkal együttesen kell értékelni, hogy összességében a felmondás jogszerű volt-e.

A felmondás hatodik indoka, megoldatlan ticketek

[181] Az elsőfokú bíróság ezen felmondási indokot nem értékelte, figyelemmel arra, hogy a felmondás indokolása nem részletezte a konkrét példák között. A másodfokú bíróság álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság jogszabálysértően járt el. Fel kell hívni az alperest, hogy tegye meg az erre vonatkozó tényállításait, bizonyítási indítványait, így folytassa le a bizonyítási eljárást, állapítsa meg a tényállást és értékelje ezen felmondási indokot önmagában és a többi indokkal összefüggésben is.

A felmondás hetedik indokaTopdesk-program 3 projekt

[182] Az elsőfokú bíróság ezen felmondási indok alapján azt állapította meg, hogy az valós és okszerű volt, figyelemmel arra, hogy a felperes két és fél hónap alatt nem tudott érdemi eredményt produkálni a rá delegált projektben.

[183] A felperes a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy bizonyítási szükséghelyzet áll fenn és erre vonatkozóan bizonyítási indítványokat terjesztett elő. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezen körülményeket vizsgálnia kell az elsőfokú bíróságnak és a bizonyítási szükséghelyzet alapján fel kell hívni az alperest a felperes által előterjesztett bizonyítékok becsatolására. A lefolytatott bizonyítási eljárás során fel kell tární, hogy mi volt a projekt befejezésének a határideje, és ezt igazolható módon közölték-e a felperessel.

A felmondás nyolcadik indoka, túlóra

[184] A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezen felmondási indok nem ütközik a kétszeres értékelés tilalmába, figyelemmel arra, hogy az alperes 2024. április 3-ai emailje nem írásbeli figyelmeztetés. Ennek következtében ezen felmondási indok tekintetében is meg kell állapítani a tényállást, a bizonyítási eljárást le kell folytatni, és értékelni kell az indokot önmagában és többi indokkal összefüggésben is.

A felmondás kilencedik indoka, irodai jelenlét

[185] Az elsőfokú bíróság megállapítása iratellenes annyiban, hogy nem egy alkalommal fordult elő, hogy a felperes csak egy napra írt be irodai jelenlétet a nyilvántartásba, de mégsem jelent meg. A felmondási indok úgy kezdődik, hogy többször előfordult ez az eset. Ennek következtében az elsőfokú bíróságnak meg kell állapítani a tényállást, a bizonyítási eljárást le kell folytatni, ugyanis a tanúk úgy nyilatkoztak, hogy több alkalommal előfordult az, hogy a felperes annak ellenére nem jelent meg az irodában, hogy arra vonatkozólag jelenlétet írt be. E körben elterjedt az informatikai osztályon az a kifejezés, hogy „felperesolás”, ami azt jelenti, hogy „írjuk magunkat irodára és hogy ha nem jelenik meg a vezető, akkor nem megyünk be, mert akkor ez nem is látszódik”. A másodfokú bíróság álláspontja szerint továbbá vizsgálni kell, hogy a felmondás közlésének napján is elmulasztotta a felperes értesíteni a felettesét arról, hogy az irodai munkavégzés helyett otthon dolgozik.

Perköltség

[186] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes fellebbezése megalapozott volt a perköltség vonatkozásában is. Az alperes a perköltség igazolására számlákat, illetve költségjegyzéket is csatolt. A költségjegyzék nyomtatvány alkalmazása a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 1/2017. (XII. 27.) IM rendelet 1. § alapján nem kötelező, a felszámítás e nélkül is történhet. Azonban az alperesi jogi képviselő 2026.

január 4-én kelt előkészítő iratához csatolt költségjegyzék nyomtatványt is, tehát a felszámítás formai szempontból is megtörtént. Amennyiben az elsőfokú bíróság az alperes által benyújtott perköltséget eltúlzottnak találta, akkor a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján indokolt esetben mérsékelhette volna, melyet azonban indokolni lett volna köteles.

A másodfokú bíróság utasítása a megismételt eljárásra

Az elsőfokú bíróságnak a fentiekben részletezett iránymutatás alapján, az összefoglaló indokolásban szereplő indokok, és valamennyi indok alapján le kell folytatni a bizonyítási eljárást, megállapítani a tényállást, az egyes mulasztások kapcsán fel kell tártatni, hogy az adott projekt kapcsán a munkáltató igazolható módon közölt-e határidőt a felperessel. Az indokokat egyenként és összességükben is értékelni kell, hogy a felmondás folyamatában okszerűen vezetett-e a felperes munkaviszonyának a megszüntetéséhez. E körben a felek által indítványozott bizonyítási eljárást le kell folytatni.

Viszontkereset

[187] Az alperes fellebbezése alapos.

[188] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást feltárta, a bizonyítási eljárást lefolytatta, azonban az érdemi döntésével nem értett egyet, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[189] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[190] Az Mt. 179. § (1) bekezdése szerint a munkavállaló a munkaviszonyból származó kötelezettségének megszegésével okozott kárt köteles megfizetni, ha nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállását a kárt, valamint az okozati összefüggést a munkáltatónak kell bizonyítania.

A (3) bekezdés kimondja, hogy a kártérítés mértéke nem haladhatja meg a munkavállaló négyhavi távolléti díjának az összegét. Szándékos vagy súlyosan gondatlan károkozás esetén a teljes kárt meg kell téríteni.

[191] Az alperes által előterjesztett kártérítési követelés azon költségek megtérítésére vonatkozott, amely az alperest azzal érte, hogy ki kellett fizetnie a menetreggizítő kamera vezetékelése szakszerű eltávolításának a költségét, tehát a kiserelés költségéről van szó, melynek összege a szakszervíz munkájának költsége, amely bruttó 106.416 forint volt.

[192] Az alperesnél hatályban lévő 2/2014. Cégaútós Szabályzat 3.1. pontja szerint kiegészítő kizárólag a munkáltató és a lízingcég jóváhagyásával szereltethető be az átvételt követően, a lízingelt céges autóba. Hasonló jóváhagyási eljárás tárgyát képezik a beszerelési költségek is. A kiegészítőket csakis a meghatalmazott személy szerelheti be, a beszerelés nem okozhat semmilyen kárt a lízingelt céges autóban.

[193] A megállapított tényállás szerint a felperes engedély és a lízingcég jóváhagyása nélkül szerelte be a menetrögzítő kamerát, melyről nem szólt a munkáltatónak. A perben az sem volt vitatott, hogy a menetrögzítő kamerát a felperes távolította el az autó átadása során.

[194] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a Pp. 263. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perben – törvény eltérő rendelkezése hiányában – alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint minden bizonyítékot, amely a tényállás megállapítására alkalmas.

[195] A másodfokú bíróság álláspontja szerint, bár a munkáltató valóban elmulasztott átadás – átvételi jegyzőkönyv felvenni, azonban a kár okozását más módon, más bizonyítékok alapján is bizonyíthatta. Ennek következtében téves az elsőfokú bíróság álláspontja, miszerint az átadás – átvételi jegyzőkönyv hiánya miatt a felperes mentesült a károkozási felelősség alól.

[196] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alábbi bizonyítékok alátámasztják az alperes kártérítési követelését.

[197] A felperes a személyes meghallgatása során elismerte, hogy a menetrögzítő kamerát saját maga távolította el és a vezetékek eltávolításával nem foglalkozott: „A menetrögzítő kamera volt még hátra, ennek a kábelje be volt szorítva a belső burkolatban, maga a menetrögzítő kamera a visszapillantó tükörrre volt rárakva. Körömvágó ollóval levágtam a töltést és a kábellel már nem foglalkoztam, az oldalkárpit nem sérült meg ekkor. A kábel az kilógott, azért vették észre és látszik, hogy elkezdték kibontani a kábelt, de ez nem az én munkám volt, én mindent eltakarva hagytam, mivel van egy öt éves gyermekem, aki egyébként kihuzigálta volna ezt a kábelt.”.

[198] A munkáltató az autó átadásának napján felvett egy cégautó átadás-átvételi jegyzőkönyvet, amelyet tanú7 és tanú9 írt alá. A jegyzőkönyvben szerint: „ismeretlen eredetű vezeték elvezetve a burkolatban”. Azaz a munkáltató azonnal, időben szorosán kapcsolódóan elkészítette az átadás – átvételi jegyzőkönyvet, amely a felperes magatartásához való kapcsolódása életszerű. Ezenkívül az alperes a perben becsatolt fényképfelvételeket is, amelyek alapján megállapítható, hogy valóban egy kábelvezeték volt elvezetve a kárpit alatt, amelyet maga a felperes sem tagadott.

[199] A felperes az autót tanúnak, a felettesének adta át. tanúl a következő tanúvallomást tette: „Az autó egy távolabbi ponton állt, én utánamentem és kérdeztem, hogy miért pakolja be, mert ezután le kell majd adnia a céges autót. Én beültem a felperes mellé az autóba és odamentünk a porta mellé és ott pakolta ki a személyes tárgyait a felperes és ott rongálta meg az autót. Egy kamerának tűnő elektronikai berendezést szedett ki az autóból, amelyhez a kábelt fizikai erővel rángatta ki. Nem voltam annyira közel, hogy azt láttam volna, hogy kézzel vagy ollóval vágja le a kamerát, de biztos, hogy a kábeleket azt kézzel húzta ki. Én kb. 2 méterre álltam az autótól. A gépjárművet én vettem át és tanú 7-nek adtam át. Amikor átvettem a gépjárművet, akkor láttam a rongálást, nekem nem jutott eszembe abban a helyzetben, hogy erről jegyzőkönyvet vegyünk fel. Én még nem voltam ilyen helyzetben.”.

[200] tanú 7 aki átvette tanútól az autót a következőket nyilatkozta: „Amikor beszálltam, akkor már látszódott a gépkocsi belsejében, hogy egy kábel lóg ki és a kocsi „A” oszlopától hátrafele a műanyag borítás az ki van pattintva, ott volt a helyén, csak nem volt rendesen visszahelyezve. A lógó kábeleket azt értettem, hogy a kormány mellett, ahol a régen a lámpa kapcsoló volt, ott volt egy lógó kábel és fent a biztonsági övnél is. Azt tapasztaltam még, hogy koszos volt a gépjármű és azt, hogy ez a kábel hátrament, teljesen hátra a csomagtartóig ment a kábel, tehát a kormánytól egészen hátra a rendszám tábla világításig

ment a kábel belül. Ezt nem lehetett egyszerűen kézzel kiszedni onnan, mert annyira műanyagok közé volt borítva, hogyha szorosabban illeszkedik akkor, ha megrántjuk, akkor a műanyagborítás eltörhet.”.

[201] tanú9 cégautó flotta manager és üzemeltetési koordinátor a következőket adta elő: „Amikor átvettem a gépkocsit, beültem, hogy megnézzem a kilométeróra-állást, beültem és akkor láttam, hogy a vezetői oldalon, az ajtó és a lábrész csatlakozásánál egy vezeték lógott, illetve azt is láttam, hogy az „A” oszloptól a csomagtartó részig a burkolat meg van sérülve és két helyen vezeték lógott ki a burkolat alól. Azt láttam, ahogy az oszlopnak a burkolata rácsatlakozik a mennyezet burkolatára, ahol csatlakozik, azt körmökkel rögzítik és ki volt jöve.”.

[202] Az alperes a csatolt számlával bizonyította a szakszervíz költségét, illetve tanú 10 tanúvallomásával is, aki részletesen elmondta, hogy a szakszervíz munkáját a menetrögzítő kamera vezetékelésének eltávolítása jelentette.

[203] A másodfokú bíróság egyetértett az alperes fellebbezésével, miszerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal azt, hogy a felperes még csak tájékoztatást sem adott az alperesnek arról, hogy menetrögzítő kamerát helyez el a cégautóban, így az alperes nem is kerülhetett olyan helyzetbe, hogy felkészülhessen és gondoskodni tudjon a menetrögzítő kamera szakszerű be-, és kiszерeléséről.

[204] A felperestől az adott helyzetben elvárható magatartás azt jelentette volna, hogy a menetrögzítő kamera beszerelése előtt, arra engedélyt kér, de legalább tájékoztatja a munkáltatót. Továbbá engedélyt kér az alperesi munkáltatótól a menetrögzítő kamera kiszерelésére, de legalább tájékoztatja eziránti igényéről. A felperes tehát az adott helyzetben elvárható kötelezettséget segezt, nem tett eleget az együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének. A felperes jogellenes magatartása és a bekövetkezett kár – a kiszерelés költsége – közötti okozati összefüggés is fennállt és az alperes a kár összegét bizonyította a szakszervíz számlájával.

[205] Megalapozatlan a felperesnek az alperes kárenyhítési kötelezettségére tett előadása is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint előrelátható volt, hogy a lízingelt, szervízeltetett cégautóban a kábelek burkolat alá történő elhelyezését és eltávolítását, nem az alperes (illetve bármely munkavállalója) fogja elvégezni, hanem azt szakszervízre bízva, aminek költségei nem elhanyagolhatóak. Az alperes bizonyította tanú 10 tanúvallomásával is, hogy a menetrögzítő kamera vezetékelésének szakszerű eltávolítása olyan munka, amely jelentős időráfordítással járó autószerelői tevékenység, a szakszerű beszereléshez és kiszерeléshez a hátsó lámpát is ki kellett szerelni, amelyhez még a hibatároló kezelésére is szükség volt. Nyilvánvalóan ez olyan szaktevékenység, amelyet autószereléssel hivatalosan foglalkozó szervezetnek (és nem az alperes munkavállalóinak) célszerű elvégeznie. Különösen arra figyelemmel is, hogy cégautó esetében ez az alperes számára szerződésből adódóan is kötelező volt.

Záró rész

[206] A fellebbezési eljárásban a pertárgy értéke a munkaviszony vonatkozásában 16.458.043 forint, a viszontkereset tekintetében 106.416 forint volt.

[207] Az alperes a viszontkereset vonatkozásában pernyertes lett, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 81.§-a, 83.§-a alapján kötelezte másodfokú per költség viselésére, melynek

összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024.(XII.9.) (a továbbiakban: IM) IM rendelet 2.§-a alapján határozott meg.

[208] A felperes a viszontkereset tárgyában pervesztes lett, így a másodfokú bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46. §-a alapján kötelezte a felperest eljárási és fellebbezési illeték megfizetésére. Tájékoztatja a bíróság a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az Ítéltábla megnevezését, az Ítéltábla e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[209] A másodfokú bíróság a hatályon kívül helyezett rendelkezés vonatkozásában a Pp. 386. § (3) bekezdése alapján a perköltség és a fellebbezési illeték összegét csupán meghatározta, annak viselése tárgyában az elsőfokú bíróság dönt. A felek másodfokú perköltségének összegét az IM rendelet 2. §-a alapján állapította meg.

[210] A fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. § (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. június 16.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró